

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KRTCSM TL

Ocak - Şubat 2011 4.00 TL (KDV Dahil)

32
SAYFA
Özel Sayı

KRONİK HASTALIĞINIZ

LeMan

**1000.
SAYI!**

BOYSAL

BAKİ KALAN,
BU KUBBEDE
BİR HOŞ SADA
İMİŞ...

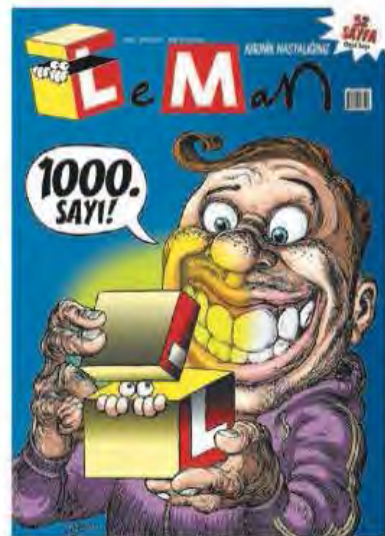
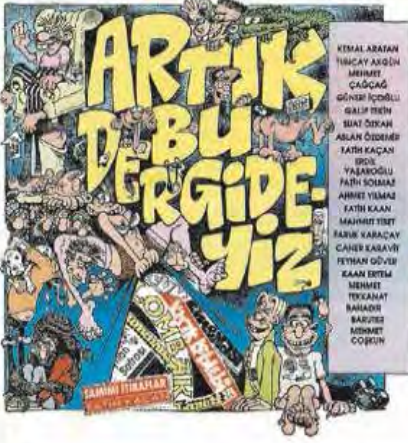

PAYYON

BAR

LEMAN NO:20

CAFE

İÇİNDEKİLER SAYI: 1000 Ocak 2011

- 3 PORTELER KEMAL ARATAN
- 4 MEHMET ÇAĞÇAĞ BEN ŞANSLI BİR İNSANIM
- 7 KEMAL ARATAN BEZGİN BEKİR'İN PORTRESİ
- 8 CAN BARSLAN BİR KADROLU ELEMANIN KEMAN'LA İMTİHANI
- 9 KUTLUKHAN PERKER
VE MERKÜRİ TÜM HIZIYLA H.ERLİYORDU
- 10 VEDAT ÖZDEMİROĞLU İMAM ADNAN SOSYAL KULÜP P
MEMO TEMBELOKUR
CİZERLİK BİR DAKIKA KUKLULUK ÖMÜR BOYU
- 11 ATILAAATLAY HAY BİN LEMAN
SANDIKKICI ERSİN KARABULUT
- 12 AHMET YILMAZ CÜMBÜR CEMAAT
- 13 GÜNERİ İÇOĞLU YÂD-I LEMAN
- 14 BAHADIR BOYSAL YALNIZ VE GÜZEL ÜLKEM
- 16 SUAT ÖZKAN KIRIK LEBLEBİ
- 17 CEM YILMAZ SORA SORA
- 18 KAAAN ERTEM ALTUĞ / ZİÇAN ADAM
- 19 ERDİL YAŞAROĞLU / MET ÜST LEMAN İÇİN
BAHADİR BARUTER / SELÇUK ERDEM /
LATİF DEMİRCİ / DOĞAN GÜNEŞ
- 20 NİHAAT GENÇ TOPAÇLAR CUMHURİYETİ
- 22 GALİP TEKİN BİR ŞEHİR EFŞANESİ
- 26 KEMAL ARATAN EĞER O YSA / NURGÜL KAAAN TOKA
- 28 FEYHAN GÜVER HAYAT. TARAMA UCU VE BEN
- 29 CEBİ / FİKO MÜTFAK / CEMİL CAHİT LEKE OYUNLARI
- 30 NURİ KURTCEBE SEVGİ ABLA
- 33 BARIŞ UYGUR LEMANLA 1000 HAFTA
- 34 BEHİÇ PEK ANLAMAYANNIKA
NURİ ÇETİN 2011 BİR UZAY MACERASI
NİLGÜN ÜSTÜN CİZGİ VE SİLİR
- 35 GÜNERİ İÇOĞLU GÖNÜL ADAMI
- 37 SONER GÜNDAY ORÇUN KUNEK
- 38 BEHİÇ PEK YIL 2011 BUNLAR ONLAR
- 40 GÖKHAN DABAK MERAKLİ CÜCÜ / BETÜL TANISMA
- 41 EZGİ AKSOY LATUFF İSTANBUL'DAYDI
DOĞAN PEHLEVAN
- 42 FELAT DELİBALTA MELİS / ÖKKEŞ
ERKUT ABİ / İPEK ÖZSÜSLÜ / EMİRHAN PERKER
SEFER SELVİ / FİKRET ÖZDEMİR / ABDÜL
- 43 ASLAN ÖZDEMİR CİZERİN KÖMİK ÖLMAYAN PORTRESİ
ERHAN CANDAN BASALTI ÖYKÜLERİ
ATILAAATLAY SIKILHAN
- 44 KEMAL KEMAN THE KEMKEN /
ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU / ERDENER
- 45 CAN BARSLAN TERELELLİ PICTURES
- 46 AKSARAY PASAOĞLU / SENCER İKİMİZ BİR FİDANIZ
- 47 ERCÜMENT MENEMEN
- 48 ERTUĞRUL ÖZKÖK BANYO BÖCEĞİ
RAMİZE ERER KÖTÜ KIZ
- 49 KEMAL KILIÇDAROĞLU / TUNCEL KURTİZ /
MELDA ONUR / 2011 VERSİYON KARİKATÜR
SES EFEKTLERİ / BULMACA
- 50 MEHMET ÇAĞÇAĞ DARAL&TİMSAH
- 51 TUNCAY AKGÜN - KEMAL ARATAN GATANA
- 52 TUNCAY AKGÜN BEZGİN BEKİR

1000 sayılık bu uzun yolda beraber emek verdiğimiz bütün yol arkadaşlarıma, yolumuzu bekleyen okurlarımıza ve yolumuzu açan ustamız Oğuz Aral'a buradan selam olsun.

BEN ŞANSLI BİR İNSANIM... Yazar: Çiğdem ÇAĞAR

Çünkü çocukken çizgi yeteneğimi fark eden, habire komşuları başıma toplayıp onların getirdikleri kumaşlara kirlent, yastık minder için keklik, tavus kuşu çizdirten anneye sahiptim...

KURBAN OLURUM BEN O EVLERE OĞUL...

İlkokulda dönem sonunda sınıfa sahnelediğimiz İstanbul'un Fethi piyesinde başrol verdiği bana resim yeteneğimden dolayı Fethi dekorunu da yaptırtarak sınırlarımı zorlayan Bahice hanım gibi bir öğretmene sahiptim...

BAYREĞİN DEVETLİM...

ÇANDARLI...

Artık ortaokuldaydım... Birçok ders vardı ve birkaç dersin hiç öğretmeni yoktu... Bu derslerden biri de Resim idi... Başka başka ders öğretmenleri gelir, bazen de derslerimiz öğretmensiz geçerdi, o zamanlar gururünün dibine vururduk...

ARKADAŞLAR SUSUN, BİRİ GELİYÖ!

Daha önce hiç görmediğimiz bir öğretilen kolunun altında tuhaf bir alet ile sınıfa girdi...

GÜNAYDIN ÇOCUKLAR GÜNAYDIN ÖĞRETMENİM!

OTURUN YERİNİZE!

Elindeki tuhaf aleti masasının üzerine koydu, tebeşir ile tahtaya yazmaya başladı...

Hakan Taşkın
Silipte doğumluyum
Gazi Eğitim Resim
Bölümü mezunuyum
Tarih: 8 Nisan 1973

Tarih: 8 Nisan 1973
Ders Resim Buğün ünlü İspanyol ressamı ve heykeltıraşı Pablo Diego Ruiz y Picasso vefat etti...

ÇOCUKLAR, PABLO PICASSO İÇİN SİZLERİ BİR DAKİKA SAYGI DURUŞUNA DAVET EDİYORUM...

Bu Diego Pablo Jose Ruiz y Picasso da kimdi... Hem de ressam, benim gibi resim yapan biri... Önemli biri olmalıydı, çünkü daha önce Atatürk'ten başka hiç kimseye saygı duruşuna kalkmamıştık...

Sonra o tuhaf aleti çalıştırmak için hazır. Iklara başladı...

ÇOCUKLAR PERDELERİ KAPATIN VE IŞIKLARI SONDURUN...

Ve bize Picasso'yu tanıtmaya başladı...

Eserlerinden örnekler gösterdi...

Muhteşem aletin ışığı ile duvara yansıyan ilginç resimler...

Hiç böyle bir ders görmemiştik... Hepimiz heyecan içindeydik, özellikle de ben...

Yansıtıcıdaki sayfalardan birinde durdu ve bu resme dikkatli bakmamızı istedi...

Yansıtıcıyı kapattı. Işıkları yakmamızı ve perdeleri açmamızı istedi...

ŞİMDİ ÇOCUKLAR ÇIKARIN SULLIBOYA-LARINIZI...

GÖSTERMİŞ OLDUĞUM SON RESİMDEN AKLI-NİDE KALANI KAĞIDA AKTA-RIN...

Sınıfın, hatta belki okulun en iyisi olduğum bu konuda arkadaşlarım elime bakıp kopya çekmeye çalışsalar da nafile... Kopyası çekilemeyen iki dersten biri müzik, diğeri resimdi...

ELİNİ ÇEK BAKIM BİLİ...

BAK!...

ÇOCUKLAR, HERKES KAĞIDINI MASAYA BIRA-KIP ARKASINA YASLA-SIN...

Tek tek resimlere bakmaya başlamıştı, ben hazırdım...

Çok heyecanlıyım, sondan başlamıştı... Bana bakana kadar inşallah zil çalmaz diyiz dua ettim...

Yeteneğimi bu kez amca dayı komşu değil, resim eğitimi almış biri değerlendirecekti.

O yıllarda bol bol Atatürk, Fatih Sultan Mehmet, Cernail Gürsel, Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan, Tormniks, Teksas, Kinova çızıyordum... Picasso ilk olacaktı...

Ve nihayet eli benim kağıdima uzandı...

...Resmimi incelemeye başladı...

Luzun uzun baktı...

HİMM

...ve...

MEHMET...

EYET BİRİNERİM...

...öğretmenlerin büstlerini yaparken ben de sanat ortamını simdiden solumaya başlamıştım...

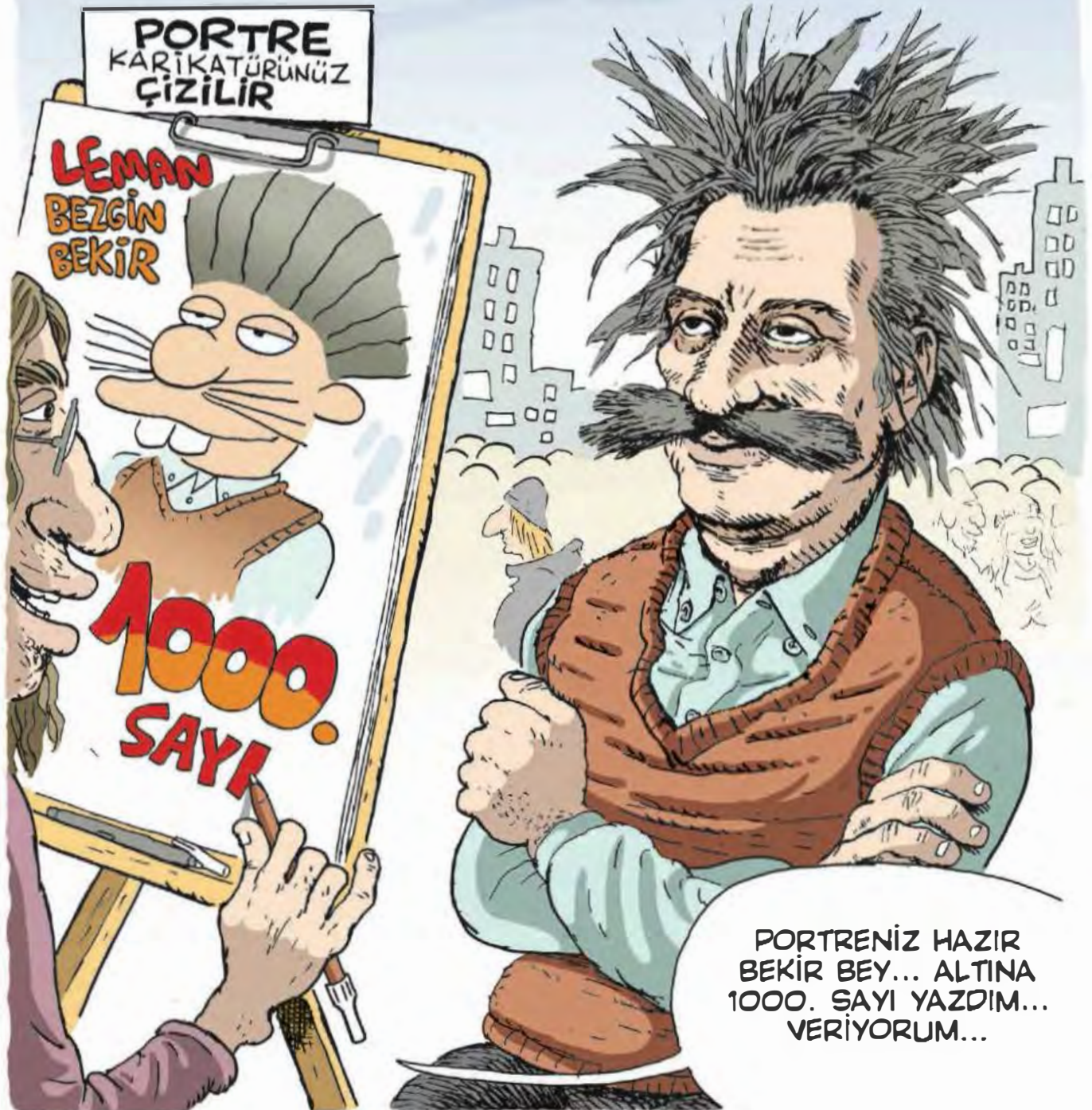
Gerçekten ben şanslı bir insandım... Branşı resim öğretmenliği olan bir öğretmenim Hakan Boy beni daha 12 yaşımıdayken varlığından bile birhaber olduğum bir hedefe, Akademi'de resim eğitimi hedefine kilitlemişti... 6 yıl sonra artık Akademikliydim... İstanbul'un en güzel manzarası ve kızları olan bu sanat ortamında... Resim, Mimarlık, Heykel, Grafik, Tekstil, Moda öğrencileri arasında...

Bu hikayeyi Hakan öğretmenim gibi tüm öğretmenlere adıyorum, ayrıca bütün yol arkadaşlarıma... M. Ç. 2008

KEMAL ARATAN

BİR KADROLU ELEMANIN KENAN'LA İMTİHANI

CAN BARSLAN

Cağcağ'la telefonda konuşuyoduk. "Nası gidiyo 1000. sayı hazırlıkları?" "Böyleken böyle gidiyo." Bir sohbet, bir lakırdı.. Dedi ki Cağcağ, "karikatüre nasıl başladım, şarkılar beni nereden nereye getirdi, o zamanlar ne oldu da mizahçı oldum, bunun hikayesini çiziyorum? E, ben durur muyum.. Ahada, o zaman ben de Girgır Dergisi'ne ilk girişimi yazayım, çizayım. Ne de olsa hayalimdaki en önemli merhalelerden biri.. Merhale ne la?..

Az yatıp kalkmadık Girgır Dergisi kapılarında. Bir yandan okul okumaya çalışırken, bir yandan da patates burunlu adamlar çiziyor, ve tabii ki Oğuz Abi'nin amatör günlerini asla ve kat'a kacırıyordum. Benim gibi bir sürü tıfıl acemi çizir. kaderimizi değiştirmek amacıyla Ca-

galoğtu yollarında hep beraber sürünüyorduk. O zaman gözüme güzel görünüyodu ama şimdi bakınca çok dandıklmış tabi çizgilerim. Bayaa bi adam etti Oğuz Abi. Ama ben de inat ettim, çok çabaladım, çok gittim geldim. Aslına bakarsanız, şimdi bile çok süper çizmiyorum ama, usla bişeyler gördü demek ki. Ve o amatör günü. İnminünnnn!.. Pazartesi mi Salı mı ne?.. Dedi ki bana, "evlat, sen Cuma günü dergiye gel. Bundan böyle takıl buralarda, havayı solu, abllerine bak, espri bul" vs... O andan itibaren ben bende değilim artık. Bu demek ki, Girgır'a girmiştim, kadrodan birisi olmuşum. Kariyerimde ilk adım, bilenter bilir tarifi mümkünsüz bişey bu o zamanlar. Çıktığı gün, bütün ülkeyi sarıya boyayan, herkesin elinde ve dilindeki efsane derginin bi elemanı olmak!.. Peeh!..

Neyse işte, havam binbeşyüz, sabırsızlıkla cumayı beklemeye başladım.. Cuma olsa da dergiye gitsem.. Salı, Çarşamba, derken Perşembe.. Evde yalnızım o dönem. Gece erken yatayım ki, sabah çabuk olsun.. Nasıl olmuşsa uyumayı basarmışım.. Ve Cuma sabahı. Kendi irademle uyanmadım.. Komsu. televizyonu mu ne açmış sonuna kadar, adamın biri tiz bi sesle bişeyler söylüyo.. Nolu yo ya?.. Uyanmaya çalışırken, konuşma bitti, müzik girdi.

Bir acaip şarkı. Türkü desem değil, aracman desem değil, bozlak desem hiç değil.. Sersem sepelek televizyonu açtım. Hasan Mutlucan!.. Yineeee de sahlaaniyor efteeem, kolbaşının kuuraatıl. Nolu yo be?.. Şarkı kesiliyor ve yine o çıkıyor. Kenan Bey!.. Ülke de birlik ve beraberliğim, demokrasinin yeniden tesisi için yönetime el koymak zorunda kaldık!.. Ohaaaa!.. Lan oolum Girgır'a gidicem ben.. Gidemezsin, sokağa çıkma yasağı var.. Hadiiii!.. Yıllardan 1980, aylardan eylül, günlerden 12 Cuma. Sansıma vurayım, yuuuh!..

Kahretmenin, debelenmenin anlamı yok, olan olmuş. Demokrasi tesis edilmiş ama sokağa çıkamıyorum.. Şimdi başka bir gündem var. Pencereden bakıyorum, ortalıkta tertipler dolaşiyor. Ellerde emniyeti açık M1'ler, bina aralarında, otoparklarda, hatta emekli asker apartman yöneticileri tarafından özenle, bitişik nizam dirsek teması ara-

lığında ekilmiş çiçek bahçelerinde bile dolaşıyorlar. Tehlikeli, kurtarılmış bir mahalle değil burası. Onlar da ne aradığını bilmiyorlar ama darbenin neferleri olarak emir komuta zincirinin son halkaları. Dolan ve herseyden şüphe duyun denmiş onlara, onu yapıyorlar.

Birden ne görüyorum?.. Soba yanma mevsimi değil ama bazı evlerin bacalarından duman tütüyor.. İşte bir darbe ritüeli daha. Odunlu termosifontarda sakıncalı kitapları yakıyor insanlar.. Anam anam, okuldan aldığım bir sürü kırmızı kapaklı kitap var evde..

Ve serde de delikanlılık var, olgun ve soğukkanlı da olamıyo insan. Kitap yakmak hem etik hem de çevresel olarak pis bişey ama napıcan?.. Yiyemezsin de.. Her ihtimale karşı termosifonda yakmak en iyisi. Soran olursa, banyo yapıyodum dersin hem de... Fakaaaat, gelgelelim kendi oturduğum evden haberim yok. Namert termosifon gazlı.. Arkasındaki depoya, lök lök lök diye gaz konup yanan cinslerden. O zamanın üstün teknolo-

jisi.. Kahretsin, keşke odunlu olsaydı.. Bu na rağmen bulduğum parlak fikir şu: kitapları küvette yakmalıyım.. Evet evet yapmalıyım.. Toplayıp getiriyorum, zamana karşı bir mücadele. İlk kitabı koyuyorum küvette ve içim cız ede ede kibritle tutuşturuyorum. Darbe telası mı yoksa zaten var olan bir salaklık mı bilmiyorum. Hesap edemedim, evin içini duman kaplıyor.. Banyonun penceresi havalandırma boşlu-

ğuna bakıyor. Onu açıyorum ama yetmiyor.. Yanmakta olan kitabın üzerine su döküyorum. cozzz!.. Al sana daha beter duman.. Bu sefer evin pencerelerini açmak gerekiyor.. İs boka sardı.. İşkenceden kurtulayım derken iyice hedef olacaz.. Neyse ki beş on dakika sonra dumandan kurtuluyorum..

Artık daha sakınım.. Kuruntularım azalıyor. Aman yaa, bula bula beni mi butcacklar diye rahatlatırken, kitapları çekyatın dolabına tikiyorum.. Ve birden!.. Bir ses.. Çilem henüz bitmemiş.. Apartmanın içinden geliyor sanki. Yavaşça, bale adımlarıyla kapıya yürüyorum. Sokak kapısının gözlemte deliğinden bakıyorum.. Yaaaaa, uff!.. Dizlerim çözülme bari. Kapının dışında, apartman koridorunda iki asker var.. Hayalet gibi geziniyorlar.. Bir ses çıkarırım korkusuyla ayrılamıyorum oradan.. Kapıya yapışmış bakıyorum. Anlıyorum ki benim için gelmemişler. Herhangi bir amaçları da yok.. Oylesine girmişler iste. Bir tanesi merdivenlere yönelip üst kata çıkıyor.. Oh neyse!.. Fakat öteki.. Ah o öteki!.. Bana doğru geliyor. Niye ki?.. İlerliyor, ilerliyor.. Nedeen?.. Askeer duur!.. Hayır durmuyor, iyice yaklaştı. Kıpırdamıyorum. Vee, geliyor, gözünü benim baktığım deliğin diğer tarafına yapıstırıyor.. Napıyo bu be?.. Dünya durdu, zaman akıyor.. Aramızda 5 santimlik bir kapı ve ben darbenin neferiyle göz gözeyim.. Niye böyle yapıyor?.. Oradan bakmakla ne göreceğini umuyor?.. Belli ki hayatında ilk defa kapı merceğiyle karşılaşmış. Aman tertip can tertip, yeter, hadi git.. Su düştüğüm duruma bin kere lanet ediyorum.. Karnım gurultuda sarjörü bosaltabilir, belli mi olur.. Eleman yetkilerle donanmış.. O bitmek bilmez beş on saniye neyse ki bitiyor ve geri çekiliyor.. Arkasını dönüp yürüyor, üst kata yöneliyor.. Gözden kaybolana kadar bekliyorum ve içimde unuttuğum nefesi bırakıyorum yavaşça..

İşte mizah yazar çizertliğine ilk adımım bu. Girgır Dergisi'ne girdiğim ama gidemediğimin hikayesi.. Ama bu beni yıldır mı? Hayır!.. Sokağa çıkma yasağı biter bitmez attım kendimi dışarı, gittim tabii.. Bu anıya daha önce de bir yerde anlattım, ya da yazdım, hatırlamıyorum.. Olsun, Girgır'dan Leman'a uzanan bu serüvenin başlangıcı 1000'nci sayıda yer alsın istedim. Darbele- rin bu kadar çok konuşulduğu bir ülkede, bu da ufacak bir darbe hatırası olarak kal- sın burada..

Alamut'un fedaileri 1000. kez sabahlıyor Ve Merhûri Tüm Hızıyla İlerliyordu

M. K. PERKER

MESEYİ
ÖZÜZ AĞALIN
ÖZÜZ KİSİ
BAŞLADI.

ORTAOKULDAYDIM VE
GİRGİR'A NASEL GİDİLE-
CEĞİNİ BİLMEDİĞİMDEN
TEYZELERİM ELİMDEN
TUTULUP GÖTÜRÜLDÜLER.

BENİM GİRGİR'IN YAZISLARI
MUDURU SÜLEYMAN ABİYE
TESLİM ETTİLER.

AMATÖR KARİKATÜRCÜLER HER PAZARTESİ
KARİKATÜRLERİNİ ÖZÜZ ABİ'NİN SEKRETERİ
MEVHİBE AŞAĞIYA BIRAKIYOR. HAFTA İÇİ
ÖZÜZ ARAL KARİKATÜRLERİNİ İNCELİYOR, BİR
SONRAKİ PAZARTESİ PORTFOLYOLARI
MEKESİN ÖLÜNDE ACIP ELESTİRLERDE
BULUNUYORDU.

ÖZÜZ ABİ
MUKEMMELİYETÇİ
BİR ÇİZER VE BÖ-
YÜKÜDÜR. O PAZAR-
TESİ TOPLANTILA-
RINDA NİCESİ AMATÖR
ÇİZERİ. HEM DE YA-
SINI BASINI ALMIS
ADAMLARI 'BENDEN
ÇİZER OLMAZ' Dİ
YERDEKİ GÖNDERİ-
ĞİNE VE O KÖK
ADAMLARIN HUNGUR
HUNGUR AĞLADİ-
ĞİNA SAHİT OLDUK
HEPİMİZ.

YİNE BİR PAZARTESİ -BENİM AMATÖR
OLARAK ÜÇÜNCÜ HAFTAMDİ- ÖZÜZ ABİ
AMATÖR BİR ÇİZERE PORTFOLYOSUNU
GÖRİ VERİP ARTIK BELMEMESİN, ÇİZERE
DE ESPRİYE DE KABİLİYETİ OLMADIĞINI
SÖYLEDİ.

GENÇ ADAM ÇOK BOZULDU.
DAHA İLK BİRKAÇ KARİKA-
TÜRÜN BENİM ÇİZER
OLUP OLMAYACAĞINI
NASIL BİLEBİLİRSİNİZ KİTİ
DİYE PROTESTO ETTİ.

BENİN ÜZERİNE ÖZÜZ ARAL
PORTFOLYOLARIN ARASINDAN
BENİM DOSYAMI ÇIKARDI VE
ADAMA 'EVLAĞIM BENİM İSİM
BU' DEDİ. KARİKATÜRLERİM
ADAMA GÖSTEREREK 'MESELA
BU ÇOCUK İKİ HAFTA ÖNCE
GELDİĞİNDE ÖNCE KURŞUN
KALEMLE ÇİZİP SONRA ÇİN-
LİNECEĞİNİ BİLMİYORDU.'

O GECE, SABAH KADAR
UYUYAMADIM. BU İKİ İSİM,
ERGÜN VE KEMAL, TÜRK
ÇİZİŞİNİN DEVLERYDİLER.
AMA BU İSİMLERİN BİR
TANESİ BENİMDE ZONKLI-
YORDU. BENİM İÇİN İKİ
KOLLU KANTARIN AĞIR
BAŞAN KARAFİ OĞUN
İSMİYDİ: 'KEMAL'. KEMAL
ARATAN.

'DİREK ÇİNLEYİP GİTİRMİS.
BU ÇOCUK DAHA SAKALLAR
ÇIKMADAN BU DERİDE Çİ-
ZER OLACAK' DEĞİL, BEN
ANLADIM. ERGÜN GELDİ
DE DE ANLADIM. KEMAL
GELDİĞİNDE DE.'

KEMAL ARATAN
BENİM İÇİN
METALLİCA DE-
MEKTİ, REAL
MADRID DEMEKTİ,
ORSON WELLES
YA DA ERNEST
HEMINGWAY
DEMEKTİ. YANİ
BİR BÜYÜK
DEMEKTİ.

KEMAL ARATAN,
HEM GİRGİR, HEM
DE LİMON'DA
ÇİZDİĞİ DÖNEMDE,
LİMON'A SABAH
LAĞIMTAN SONRA
BİRİNDEN BELİZ,
İÇERİDEKİ BİR
ODANIN KULLANI-
MAYAN PERDESİ-
RİNE SARINIP
YANAYANA ÇİZDİ
SANDALYELERİN
LİSTİNE UZANIR,
GİRGİR'IN ÇALIŞMA
SAAATİNE DOK
UYUKLU.

ÖZÜZ YİCEYLE GİRGİR'DA
TANIRIP ÇOK İYİ ARKADAŞ
OLMUŞTUK. ÖZÜZ'LE
GİDER, KEMAL ARATAN'IN
UYUKLUĞU ODANIN KAPISINI
SİRSİZECEK ARALAR.
DAKİKALARCA ONUN UYU-
YUŞUNU SEYREDECEK.
SONRA BİRBİRİMİZ BAKIP
'VAY BE' DERDİK.

'VAY BEİ KEMAL ARAT-
TAN DA UYUYOR.'
NORMAL İNSANLAR Şİ-
Bİ BİZLERE HAYALİ-
CÜ VE ÇİZDİ DÜNYAŞI-
NIN SİRSİZLİĞİNİ İS-
PAT EDEN ADAM ORA-
DA, PERDELERE SA-
ZALANIS UYUYOR.

BİR MÜDDET SONRA ÖZÜZ ABİ'NİN
ÖNGÖRÜDÜ GİBİ HENÜZ İLK SAKAL
TRASIMI OLMADAN DERİYSİ ALINDIM.
GİRGİR ARTIK AVNI OLMUŞTU. BİR YIL
KADAR SONRA DERİYSİ 'ONLAR'
GELCEKİMİ DİYE BİR SÖYLENTİ ÇIKTI.
'ONLAR', TÜRK MİZAHININ İSİ ÇOCUK-
LARIYDI. HENÜZ ZOLU YAŞLARININ
BAŞINDA GİRGİR' BIRAKIP LİMON'U
KURMUŞLARDI.

'ONLAR', TUNCAY AKGÜN'LE İLK
KEZ DERİSİ İÇİN SABAH
LAĞIMINDA HENÜZ LİSE
2 DÖRÜNCÜSÜYDİM VE
ÇOK HEYECANLIYDİM.
BİLGÜN 38 YAŞINDAYIM
VE TUNCAY ABİ'NİN YA-
NINDA YAŞADIM HEYEC-
AN KÖNÜMLERİNE HALA
LİSE 3'E GECEMEDİM.

SONRA 'ONLAR' AYNIYI
BIRAKIP TÜRKİYİN İLK
BAĞIMSIZ MİZAH DERİSİ-
Sİ OLAN LEMAN' KURDU-
LAZ. ÇÜNKÜ DAHA GİDİ-
LECEK ÇOK YOL VARDI
VE BİR HIZLI VE UZUN
ADIMLARI ONLAR ATARDI.

BİR PAZAR AKŞAMI EV-
DE ERTEŞİ GÜNKÜ DERİ-
Sİ ÇALIŞMASI İÇİN HA-
ZIRLIK YAPARKEN TELE-
FON ÇALDI. ARAYAN
ÖZÜZ'ÜN YOL BANKA
HESABINA EKSTRA
BİR MAAS YATIRILDIĞINI
SÖYLEDİ.

SEYİRBİYYİNE İNİP BANKA
HESABINI KONTROL ETTİM.
BENDE DE EKSTRA BİR
MAAS VARDI. DEMEK Kİ
SÖYLENTİ DOĞRULDU.
SÖYLENTİSİ GÖRE AYNIYI
ÇIKARTAN GAZETENİN TÜM
ÇALIŞANLARI 6 AYDA BİR
İKRAMIYE ALIYORDU. AYNI
BU GAZETESİ BAĞLI OLDU-
ĞUNDAN BİZİM DE ALMAK
GEREKEN İKRAMIYE HİC
ELİMİZ GEÇMEMİŞTİ.

İKRAMİYELER
YATMADI. ÖZÜZ
ABİ YERLİSİNİN
DA OLUŞUĞUN-
DAN TEKNİ ADI-
NDAN TOPLANTI
İSTEDİK. DURU-
MU ANLATTIK.
TEKNİ ABİ BİR
SİY YAPAMAYACA-
ĞINI SÖYLEDİ,
BİZ DE KARARI
MIZI SÖYLEDİK.
'O ZAMAN KAPİ
ORADA' DEDİ.

SÖYLENTİYİ GÖRE,
YENİ DERİSİN MUHA-
SEBİSİ DEPARTMANI
'YANİSİLİKLA' BİZE
İKRAMIYE MAASLARI
YATIRMIŞTI. 6 AY SON-
RA YENİ İKRAMIYE AŞI
GELİNDEN DERİSİDEKİ
TÜM YAZAR VE ÇİZER-
LER TOPLANIP BİR
KARAR ALDİK. BİGER
YİNE HAKKIMIZ
YENİSİ DERİSİ
BIRAKACAKTIK.

BİZ DE TÜM DERİSİ, SERHAT GÖRÜ-
P'N'DAN YANİZE 'TARAY', SEVKE
YALAZ'DAN GÜRCAN ÖZKAN'A, AYDIN
SAHİN'E KADAR TEK BİR FİRE VERME-
DEN DERİYİ TERK ETTİK. NERDEYSİ-
SE 40'A YAKIN YAZAR ÇİZER VE TEKNİ-
Kİ İLEMAN, BOYLEKİLE TÜRK
MİZAH TARİHİNİN EN BÜYÜK BİLİM-
YEN HADİSİSİ GERÇEKLEŞTİ.
ÖZÜZ ARAL'IN DERİSİNİN TÜM ÇİZER-
LERİ BIRAKTI.

YESİLKÖY'DEKİ ÇAY BAHCESİNE GİTTİK.
NE YAPACAĞIMIZI BİLMİYORDUK. BEN
VE AYDIN ABİ TAKSİM'E GİDİP TUNCAY
AKGÜNÜ ARAMAYI VE DERİYİ
BAĞIMSIZ OLARAK LEMAN BİNASINDA
YAPIP YAPAMAYACAĞIMIZI SÖZMAYİ
TEKLİF ETTİK. DERİSİNİN 'AŞİLERİ'
TAMAM DEDİLER. TAKSİM'E GİDİP
ZEKİ ABİ'NİN KEMANÇSINDA
BEKLEMİSİ BAŞLADIK.

TUNCAY AKGÜN GELDİ BİZİ ALIP
LEMAN BİNASINA GETİRDİ. LEMAN,
BİYOĞULLARIN KALABALİĞİ, BAĞLARI
PANYONLARI ARASINDA 'ALAMUT
KALESİ' GİBİ DÜZLÜYÖRÜ. SOKAĞIN
BAŞINDAN BİNAYA BAKTIM. 'VAY BE'
DEDİM. İSTE BURASI KORKULSUZ
ÇİZERLERİN, TÜRK MİZAHININ
PEDALİNİN KALESİ. BURASI
TÜRK MİZAHININ ALAMUT KALESİ.

HAYBİN LEMAN

Yıllar önce, İrfan Seyar, Latife Ömerin, Latife Tekin ve birkaç arkadaş daha köye babamın "Dell Fedine"yi ziyarete gümüşük. Baharın bir güzel zamanıydı, henüz delikanlıydık hepimiz. Rahmetli babamın kanındaki delilik alayımızdan daha fazla olduğu için bize bir çocuk huy-suzluğuyla komiklik, korkunçluk, ayıpgı bir sürü tuhaf hikaye anlatmış.

Konuşmanın bir yerinde, yanımdaki mizah dergisini incelemeye başladık. Okuma yazma bilmediği için karikatürlere dikkatle baktı, evirip çevirdi, haşımımızın hangi mikiyi çizdiğini yazdığını sordu.

Hayat taşeronla devredilmezmiş o zaman. Babamın tüm torunlarıyla beraber benim de "aldığı belli, verdiği belli" bir mekur olmama istiyordu. Bu nedenle küçük yaşta torununu kandırıp aralarına aldıkları düğündüğü bu patlıcan burunlu adamlar çizip cinli yazılar yazan çeseye çok ağır konuştuk. En cadi haliyle, çok derinlerden kopup gelmiş eski bir lanetten söz eder gibi: "İnsan simasını böyle patlıcan burunlu gözünüzün hiçbir ipini, yolunda gözetmez bak" demişti. "Simayla alay olmaz, hele ki burunumuzu..."

O laneti bakağlardan kurculmak için derhal kendisine, istesem de asla patlıcan burun çizemediğimi söyledim. "Ben komikçi yazılar, gülünçlü kassalar yazıyorum" dedim. Tee o zamanlardan ileri demokrasile gönül vermiş bir insan olduğum için, şunu da eklemişim bakınız ve yerseniz: "Patlıcan burun gözün kromatların hayat tarzlarına da karışık değilim, mecbur seni iş yerinde çalıştıracağım. Durum bundan ötesidir. Sevgili Karabükçüler"

Babamın yemedi fakat, "Olun sen de patlıcan münasirine gelen yazılar yazıyorsunuz" dedi.

O patlıcan münasiri yazırdan çok yazdım hakkaen. Hayatın karikatür çizemediğim de doğru. Gerçi vaktiyle birkaç denemem olmuştu:

Giriş zamanında, geceyarısına doğru ertesi günün gazetes baskılarını beklediğimiz pek eğlenceli bir zaman dilimi oluyordu. Oğuz Arel'in rotası üzerinde olmayan kuytu odalarda, pişt, basket, baso, uzun eşek gibi bitenen oyunların yanı sıra tuhaf yarışmalar düzenleniyordu.

Bir keresinde derginin bütün hiç çizemeyenleri arasında bir çizgi yarışması yapıldı. Doğal olarak pek az kişi katılıyordu ama işte onda derece almıştım ben. Orhan Alev biz yarışmacılara "inek çiziniz" diye bir konu verdi. Ben kağıdımın üzerine, "Konuş inek" diye yazdım, bir iki uğraşım, sildim çizdim filan. Süre dolduğunda henüz yarım inek çizili cevap kağıdına pek gülüşü dimgiller. Konuyu alayıp kağıdın cepesine yazdığım ve kenar süsü yaptığım için, bi de gödüş yolu-mun doğruluğundan ötürü bir çok puan aldım.

Mevzuu, çizerek güldürmekse yani, çizimle ülkenin en tanın-

mış karikatürcülerini terbiyesizce güldürmüş bi insanım ben.

O sözde inek karikatürünü, uzun yıllar sakladım. Yazarken aklıma geldi, bu yazıya vinyet olur diye evin altını üstüne getirdim, bulamadım. O esnada bir sürü unutulmuş şey buldum yalnız.

İsmet Usta'nın el yazısıyla "seğme saçmalar", Şökrü Yavuz'un üzerine insan sureti çizdiği komik, beyaz leblebiler, Hassan Kağan'dan piştide kazanılmış bir çalar saat, Gani Müldet'den hacıladığım "Lampak" kasedi, aldığım ilk okur mektubu, hiç aplanmış, kırmızı siyah daktilo şendi, henüz yirmili yaşlara bile basmamışken çekilmiş kulbyak dergi fotoğrafları... Doğruymuş hakkaen, dediği aynıyla vakiymiş Erkin Baba'nın, öyle bir geçiyormuş ki zaman. Yok yere patlıcan burun sızladı, az kaldı en Küçük Osman halimle hüngür şangır dökülecektim o tozlu çekmecelece.

Hayat taşeronla devredileli çok oluyor şimdi. Çoğu insanın burun da kendinkini değil aruk.

Aradan geçen yıllar içinde, mizah dergilerinin başına gelen bin türlü belayı görüp yaşayınca, gerçekten de, babamın

min söylediği türden bir lanet olup olmadığını düşünmedim değil. Çünkü dünyanın en zor şeyidir bir mizah dergisini yaşatmak. Yazıp çizilenden başka bir sermayesi olmadan; oylv-lahsız, hep akıntının tersine doğru yüzme, aklıdan kıt gam-mazlarla, ıktıların sığına yuva yapmış kurnazlarla, insan evladını aparmışırıp kaskallamaya and işmiş fedbazlarla dalgaşmayı göze almak zordur. Yorar adamı. Üs-celik yalnızca şimdi, cehalete övgünün bu alın çağında, çıplak kralların daltoşak aramıza karışıp teşhiriciliği hepten ele aldığı günlerde değil, her zaman zordur. Doğası öyledir çünkü. Kiminki olursa olsun, hayatın tüm alanlarındaki irili ufaklı hor ıktı-darla her zaman haktan yana hesabı vardır. "Mizah bu de-ğil"dir, "Çıkmılık yapma lan"dir, "Civillik etme, karı gibi gül-me"dir, "Versen iki koyun gü-demezsiniz ama"dir, "Şişte oluk oluk aslan parçaları"dir... Aslına bakarsanız, patlıcan burunlu laneti felan da yoktur ortaklık, mizah dergisi çıkarmak bildiğiniz deliliktir.

Şimdi işte, Leman Dergisi bu deliliğin bininci haftasında. Kendi adıma vaktiyle iyikalpli, patlıcan burunlu adamlar tarafından kaçırılıp onlara karışırken hep mutlu oldum. Dell Fedine'nin torunu olarak, son beş altı yıldır kafamda tur atan bir takım sesleri: Sıkıltan'ı, Bunalgüllü, Ömür ve Ağur Dayılar, Servis Şoförü Cell ile Bugray'ı, Çaytay'ı, Hingürkan'ı, Adeviye Hake, Nurcall'ı, Gülizar Öflan'ı, Enes Binsatır'ı Leman çatısı altında sizlerle paylaşmaktan, abi ve kardeşlerimle vürlü çeşidi şıkıtlık yapmaktan ayrıca onur duyuyorum.

Hay bin Leman daha...

ATILLA ATALAY

KLEOPATRA & SEZAR

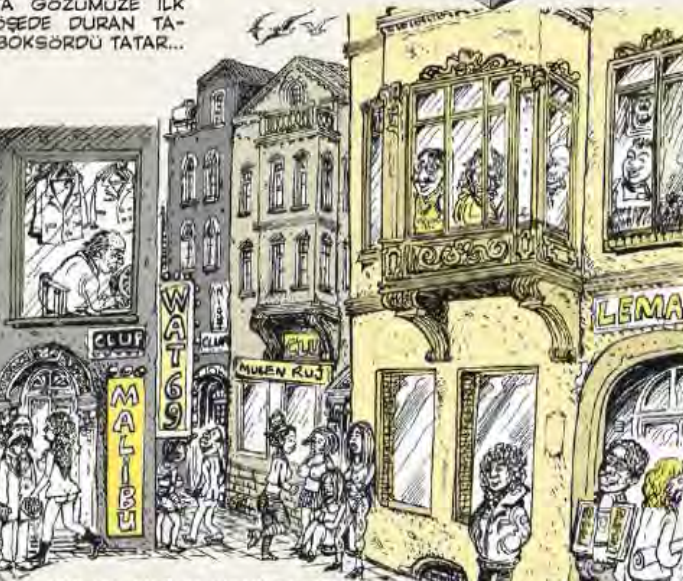
LM 1000

* Alper tunga öldü mü, kötü dünya kaldı mı, Felek öcün aldı mı, şimdi yürek yırtılır.

AKHMET YILMAZ 2011

YILLAR YILI, BİNLER BİNİ, GÖNLÜMÜZDE YER ETMİŞ, KENDİLERİNDEN PEK SÖZ EDİLMEMİŞ ŞAHİSİYETLER VARDIR. BU GÜZEL İNSANLARI VEFAıyla YAD ETMEK İSTİYORUM... 20 YIL ÖNCE ÇAĞALOĞLU'NDA, BEYAZIT'TA NİCE BADIŞELERDEN GEÇİP BEYOĞLU'NDAKİ BİNAMIZA GELMİŞTİK, O ZAMANLAR PAVYONLARLA DOLU SOKAKTA GÖZÜMÜZE İLK ÇARPAN KARŞIMIZDAKİ KÖŞEDE DURAN TATAR'DI. ESKİ BOKSÖRDÜ TATAR...

YAZ-KIŞ, SOĞUK-SICAK DEMEDEN UZUN PALTOSUYLA, ELİNDE SARAP ŞİŞESİYLE, VAKARLA GÜN BOYU DİKİLİRDİ... HAYRANİYDİK ONUN, GÖZÜ HALA ARAR SOKAĞIN KÖŞESİNDE. YANINA YANAŞINCA ASLA ANLAŞILMAYAN MIRİL MIRİL SESLER ÇIKARIRDI. SADECE DURURDU VE SARABI DA ELİNDE DURURDU, BİZİM İÇİN DENİZ ÇAKARI GİBİ GÜZEL BİR STATİK ELEKTİRİĞİ VARDI RAHMETLİNİN... SU KARŞI PENCEREDEKİ İSE DÜNYANIN EN İYİ TAKIM ELBİLERİNİ DİKEN YILLARIN TERZİSİ ARTIN USTA'DIR, KENDİSİNDEN SÖZ EDİLMESİNİ İSTEMEDİ, DEĞERLİDEN DEĞERLİDİR...

"Bİ SODA Bİ MİLYON OLUY MU LAAN!" (GİMDİKİ 1000 TL) HAYKIRIŞLARIYLA SODA YİYEN PAVYON MÜŞTERİLERİ... SANDALYE, TAŞ ODUN, BİÇAK, KANSİZ BİTMEYEN GECELER... SABAH ALACAKARANLIKTA BELİREN YERDE YATAN BİÇAKLANMIŞ ADAMLAR... HER DAİM BAŞKINA HAZIR PAVYONLARDAN KACIP SOTALARA SAKLANAN KONSOMATRİS KADINLAR... SOKAK PUR HENGAME İDİ...

KADİM DOST AYHAN, NAM-I DİĞER KAŞIK AYHAN... ESPRİ; KELİME ANLAMıyla RUH DEMEKSE, DOSTUMUZ BİZE HER DAİM RUH VE ESPRİ VERMİŞTİR. HER BEŞ SENEDE BİR ÇIKAR, ÇAĞIMIZIN SOYULUJKİ PORTESİNİ CİZER, KEHANETİNİ İDER VE ORTADAN KAYBOLUR. TAA Kİ, ONBEŞ SENE ÖNCE, "DOSTUM, ŞMARİKLIK BOMBASI ATILMIŞ DÜNYAYA, İNSANLAR OYUNCAKLARIYLA OYNAYACAKLAR, SONRA SIKILIP EVLERİNE KAPANACAKLAR" DEMİŞTİR Kİ, BU SÜRECİTE DEDİKLERİ BİR BİR ÇIKMIŞTIR... ONU EN SON ÜÇ AY ÖNCE YİNE DERGİNİN SOKAĞINDA BETİ BENZİ ATMİŞ GÖRDÜM; "İSTANBUL'UN BOYALI EVLERİNİN GAZABINA UĞRADIM" DEDİ DEVAM ETTİ. "HERŞEYİN ÜSTÜNÜ CİLAYLA BOYAMIŞLAR, ALTI BOŞ..." DEDİ, MEĞER BİNALAR-DAN BİRİNDEN KÖCE BİR TAŞ DÜŞMÜŞ HEMEN YANINA, BUNLARI DİYEREK KAYBOLDU...

DERGİMİZİN İKİNCİ YILIYDI, KİBAR BİR SAHİS BELİRDİ BİR GÜN DERGİDE... ELİNDEKİ KALINCA ZARFLARI ÖNÜMÜZE KOYMAYA BAŞLADI. ÜSTÜNDE İSİMLERİMİZİN YAZILI OLUŞU ZARFLARDA HEMEN HER TIP İÇİN BULUNMUŞ MUTLAK ESPRİLER VARDI, BU ZARFLAR YILLARCA İTİNAYLA GELMEYE DEVAM ETTİ. DOSTUMUZ MUHİTİN YILMAZ APRAK HALA ARADA BİR ESPRİ ZARFLARIYLA GELİR VE BİZE BEYFENDİLİĞİ HATIRLATIR...

YEDİ PALTOLAR - BİR ZAMANLAR SULTANAHMET

SABUN, TRAS KOPUĞU, MAKARNA GİBİ OKUR BAĞISLARIYLA TUTUNMAYA ÇALIŞTIRMIZ İLK SAYILARDA ELİMİZDEKİ SON PARAYLA YEDİ KİŞİ TOPKAPI BİTPAZARINDAN ÇOK UCUZA ALDIĞIMIZ, SOĞUK SA AHLAMA GECELERİ SARINDIĞIMIZ PALTOLARIMIZ... 1000 SAYIDIR EVLERİMİZDE SEFERBERLİK UNIFORMASI GİBİ KRİZ VE TEYAKKUZ GÜNLERİ İÇİN SAPAĞAĞLAM O RUR NAFTALİN KOKUSUYLA... TABİ Kİ SONUNDA YADEİLMESİ GER KEN HEPMİZİ BİRLEŞTİREN AB-İ ALI, SULTANAHMET VE NİHAİYET BEHR-İ İSTANBUL'DUR Kİ, ONA MİNNET VE TEŞEKKÜRLERİMİ SUNMADIGIM AN YOKTUR...

Günay İpektepe

Kağan Ertan

Fatih Kuran

Fatih Kuran

Ahmet Çelebi

Ahmet Çelebi

Ahmet Çelebi

Ahmet Çelebi

YALNIZ ve GÜZEL ÜLKEM

BAHADIR BOYSAL

HATIRLIYOR MUSUN... NİHAT DOĞAN'IN SEDA SAYAN'A AŞKI NE DELİ AŞKI BE?... HİÇ Bİ KADINI ÖYLE ARZULAYAMADIK... SUHEYLA'NIN KİÇİNİ DA ES GEÇME BU ARA... DA GÖT GÖT DEĞİL NALBARAKA SUNAĞI SANKİ DEDE TARAFINDAN ZENCİYİS.

BİNDİRDİM KIZIMI ARAP ATLARINA MODELİ YANI...

SIFIR ve SONSUZLUK

FEYSBUK, FEYSBUK DİYİP DURIYOLAR Bİ DE... YAV İYİ GÜZEL... NEFİS MANİTALAR VAR DA.. YALNIZ.. LASTİRİYO Bİ YANDAN FEYSBUK.. DİKKATLİ OLMAKTA FAYDA VAR...

BABA CANIM GEKTİ BE.. YARIN Bİ LALELİ'YE İNİP RUMEN CIVILARA YAZILA.. LİM...TADI KALMADI ESKİ AŞKLARIN...SEN ÇİTAYI YÜKSELTİP UKRAYNALI DEDİNE DÜŞERSİN Bİ DE...

ZEMİN KATTA OTURMAK NE ZORMUŞ BE! YETER YA! KAFAYI YIYCEM!

NASIL DA TANIYOSUN ABİNİ... UKRAYNALI CANDIR EVET.. AMA ONLARIN DA TABİATLARI YEZİT. YİNE GELDİK TELEKİZ MEVZUSUNA.. İNTERNETTEN SONRA İYCE COŞMUŞLAR... HESAP NUMARALARINI YAZIYOLAR.. PESİNATİ YATIRIMAYANA TELEFONU AÇMIYOLAR BİLE... BİZİM KENAN'IN ANLATTIĞI DA İGİŞİN... "YA İŞTE BU KIZIMIZ TV'DE YEMEKTİYİZ PROGRAMINA KATILDI..." DEĞİŞİK PAZARLAMA TEKİLLERİ ÇIKMIŞ...

KAOS

DEVİL AND ETERNİTY

MANTIGIN SUZGESİ

AGIR BENLİK

ANGER

PARDON ARKADA.. ŞİMA?... İKİ GÜNDÜR HAVA ANİDEN SICAKLADI DİYE AÇTIK KAPİYİ PENCE REYİ... AMA BEN SİZİN AMELE MUHABBETİNİZİ DİNLEMEME MECBUR MUYUM BURDA!

AŞKIN BİTİŞİ DE ÇOKTA ZKİNDEYDİ.. RÜZGAR NERDEN ESERSE ORAYA GOMGÖYÜ TEKRAR MODA OLDU HABERİN YOK?... MESELE AŞKSA... YİNE EN KRAL AŞKI SURIYELİ Bİ KIZ VERMİŞTİ BANA VAKTİ ZAMANINDA... FAKAT PİLAVİ ELLE YERKEN GÖRDÜYDÜM DE..... ULAN...?

MAHALLEDEKİ KIZLARA DA YAZILMAYALIM DERİM...

PUANIMIZI DÜŞÜRÜYÖR.. ZATEN AÇIK GÖTE HERKEŞ TÜKÜRÜR... NOLUYOR ??

HAZIR MISIN OSMAN'IM ?

AYYYY VURMA YIN SAKIN BENİİİ!!!

KIRK KEBLEBİ

SUAT
ÖKAN

Cem Yılmaz

"SORARIM"

UKELALIK YOK...
SORMA VAR...

55 YAŞINDAYIM, BİLMEDİĞİM HERŞEYİ, AMA
HERŞEYİ ÖĞRENİRİM.. "MARTİNİ" BİLMEM..
AMA SORARIM, İÇİLİYORSA İÇERİM. SORARAK
BİRBİRİMİZİ DAHA İYİ ANLAYABİLECEĞİMİZİ
DÜŞÜNÜYORUM..! YANILIYO MUYUM,
GERÇEKTEN SORUYORUM?..

S.S.

HANFENDİ YAAKSANLAR
PAPA KARŞILIĞI AŞK
YAPTIYORDUM DA ACABA
DOĞRU YERDE MİYİM?
YANI İŞ ÇIKAR MI..
BEN ÇOK CÜZÜ AŞK
TAR KARŞILIĞI AŞK
YAPTIYORDUM EFENDİM..
HER TÜRLÜ ENME..

AY!

HANFENDİ YAAKSANLAR,
BEN KENDİM BİR FİTNE KLUBÜ
ACTIM DA ACABA ORAYA DA
BOYLE GÜTÜNÜ DEVİRE DEMİŞ
OH..BOYLE SÜT GİBİ KARIŞILAR
GELİR Mİ ACABA? SİZE
SORUYORDUM ÇÜNKÜ HİÇ
ÇEVREDE SORUŞAMI
KİMSE YOK
EFENDİM!

...HANFENDİ YAAKSANLAR..
EFENDİM BİR ÇALIŞAN KADINI
OLARAK ZORLUKLARINIZI
ANLIYOR, VE PAYLAŞMA ADINA
BU ELBİSEN GİVEREK EMPATİ
YAPTIYORDUM, GİYDİĞİM
PATİKLERLE DE EMPATİK
OLMAYI DESTEKLIYOR-
RUM.. HE Mİ?

SADA, MOZAZ.. YOK
DUR SODA MOZAZ HEH!
YAAKSANLAR BAYAN! BEN DE
ACILAR GEKİYORUM VE BİTİNE
DERİ MONTUM OLSA..MİSAL
ONLU GİYİP GELSEM,
MAZO MU OLUYO,
SADU MU?..

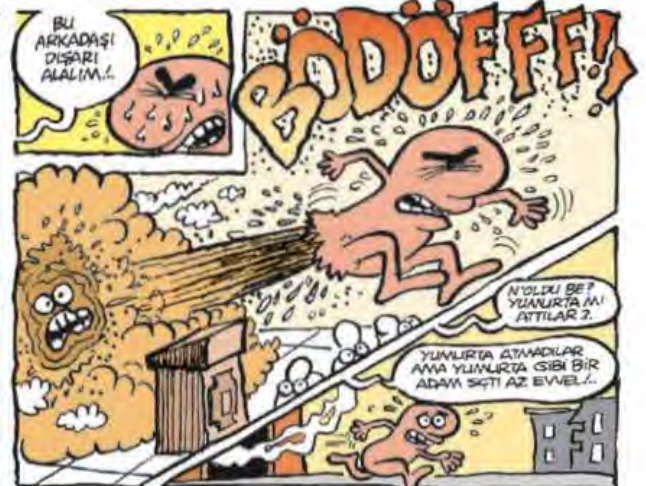
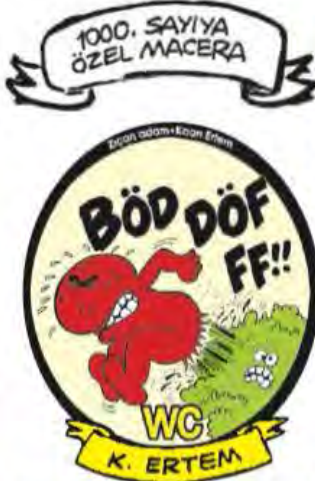
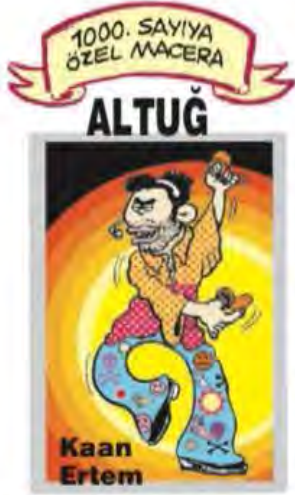

EXIT

GÖT

EH NE İYİ!
LEZZETİN MANSİNE
DIYORUZ...EL CEVAP:
GÖT?.. İLETİŞİM KURULU..
SUN DEDİK..TANISILIM
YARANCLIK OLUNASIN
DEYİK, OLAYA
BAK..

ONDAN SONRA
VAY
EFENDİM
"ÖTEKİLEŞ-
TİRME"
YOK
BİLMEM
NE!

kadar ayık açılmış dikkatli ve her görüntüyü resmi vitaminleyip değerli kılıp arşivleyen gözlerin olmalı..

90'lı yıllara geri dönün, her şey, din, iman, toprak, fabrika, gazete, yazarlar, değerler, her şey satılıyor, her şey pazarlanıyor.. İncecik bileklerin ve bir döner ekmekle ancak yetişen harçlığımıza karşı koymamız imkansız.. Teslim olmadık teslim olmayacağız diye haykırıyorsun, nafile. Tek soylu amacımız siz biz hepimiz ülkemiz çığlıklarımız nafile olmasın çöp olmasın, diye, en sert mermerlere kazır gibi, yoksul ve hakkı yemiş insanların çığlıklarını estetize edip biçimlemek, balla şekerle baharatla tuz ayarıyla soylu anlatılar haline getirmeye çalışmak..

O yıllarda bana en çok söylenen, 'çok sert yazıyorsun Nihat Genç, çok acımasız'. Çok sert, bu incecik zayıf yüzüme ve bu çelimsiz bileklerimizizi fazla büyük göstermek için bir 'abartı' sanatı değildi.. İşte 90'lı yılların yüz milyar dolarlık banka soygunları, sonunda bizi, belki de tarihin en vahşi iktidarının köleleri kurbanları haline o günlerdeki sessizlik ve vurdumduymazlıkla bir korku imparatorluğu günlerine müşil müşil getirdi, siyaset-siz şakacı çocukların katkılarını da unutmamak gerekir..

Bir yazar olarak en ağrıma gideni ise dehşeti olup biteni resmedecek, onurla yarınlara aktaracak yazarlar ruhuyula kökten değişiyordu. Pislik, soygun, iftira ve karartma fırtınası rolünde medya, bir halkın ruhuna çaresizlik öğretiyordu. Karşı durabilen örgüt, insan, dergi hiç yoktu.. Bu liberal ortaklığıyla gözü dönmüş vahşi islamcı soygunlar bir siyasi sosyal değişim değil tam bir hortum, ülkemizi, beynlerimizi, halkımızı, fabrikalarımızı, hep-sini emerek yok ediyor enkazı yüzümüze kusuyordu..

Her biri insanlık suçu insanlık acısı yargısız hukuksuz insafsız tutuklamaları hadi bir kenara koyun, tarihin ilk gününden beri milyarlarca yıldır şırıl şırıl dünya güzeli Karadeniz yaylalarından akan derelelerin sularını birkaç kuruşa kaldırıyorsunuz.. Derenin suyunu iptal edip bir borunun içine koyuyor ve hiçbir şey olmamış gibi onbinlerce genç intemet aleminde birbirine şakalar yapıp eğleniyor.. Dereyi aldı adam, dereyi yerinden kaldırdı. Bunu nasıl anlatmalı, dünyanın en vahşi orduları Naziler Moğollar'ın hayaline bile gelmedi.. Milyarlarca yıldır akan dere, milyarlarca yıl içiğini büküşünü kayasını toprağını kuşlarını şarkılara besleyen büyüyen dere o muhteşem coğrafyalar bir kağıt üstünde müsvede çiziktirme işi gibi silindi.. İktidar İşte budur eşsiz toprak coğrafya parçalarını birkaç müsvede çizik haline getirip alır satar iptal eder kamulaştırdı perşek çeker, vatani tabiatı dingonun ahırı babalarının barbeküsü gibi görmeye başlarlar..

Vahşi canavarların bitmek bilmeyen katliamlarına rağmen, yine de güncel yazılığa insanlığın lüksü gibi asla bakmadım, ama gönlüm hep uzak denizler gibi hikayeler yazmak istedi.. Leman ise güncel bir kavga veriyordu ve editörü Tuncay, ısrarla manşetteki konulara girmemi istiyordu, güncel anasının.. mi güncel hepimizli biçim doğrayan güncel.. günbegün olup biten amansız kapitalizmin insanlık dişi yüzünü yazmaya zorlanıyordum, bunun benim için anlamı şu, ev-

rensel temalarla boğuşup süsleyen büyük yazarlığı iskalamak istemiyordum

Yazdım da.. ama Tuncay'ın kıskırtmasıyla değil, gizlendiğim tımarhane hücresi gibi kuytılarda yanı başımda bitiveren Selim Abi gibiler yüzünden..

Selim Abi, başıma belaydı, nereye kaçsam gizlensem beni mutlaka bulur, kafamda ince ince tasarladığım her şeyi güncel konulardan makinelî tüfek gibi bombardıman gibi man-yak gibi konuşarak dağıtırdı.. Kafamdakiler 'heba' olurdu..

Ne düşünmüştüm, ne, ne olacaktı, her şey kaybolurdu zihnimde, ki savaşta hazırlanan komutanın kelimelerden ordu-su kaybolmuş, ertesi gün yeni ordular kur kelimelerden, yeniden kafan dağılıp orduyu yine cenk meydanına çıkmadan telef et, olacak iş değil. Hapis-hane hücresi gibi kullandığım o izbe çay ocaklarında Selim Abi belki de sanatkar istikbalimle oynuyordu, beni engelliyordu, meşgul ediyordu, zaten delirmişim, beynime önce katan sonra sonra tüy sonra benzin döküyordu..

Bu boş zamanları tüm ömrüm boyunca bir daha bulamayacağımı biliyordum, o güzel hikayeleri yazarken, halk ağzında, içine sığmaz derler ya, beynim düşündüklerim lapa lapa pişirilmiş ısrarın kokulu bir kurek bok oluyordu..

Acı çekmenin birkaç karşılığı vardır, biri içine çeker ağrıların, diğeri, durmaksızın küfredersin. Şaşıracaksınız, ben Erzurumlu bir anneden doğmadım, içine atma bilm evde bir gelecek bir kutsal töre olmuştur bu yüzden ailemin fertleri hep kanserden ölmüştür, eğer, diğer şık küftremeyi seçmişsem, bu hem baba tarafım Trabzon kültürü, hem de etrafımı saranların beynimi doldurması yani beni gazlamasıyla olmuştur, bu kadar sert küfürden sonra bu samimi itirafıma kimsenin inanmayacağını da biliyorum, ancak iki bin sayfa aşan metnilerimde küfür dediğim cümleler yarım sayfayı dahi geçmez..

Selim Abi, öğle sonrası, Hacı Bayram'ın arkasındaki çay ocağında yine buldu beni.. Karla-türlerden daha abartılı patlıcan gibi burnu ve gazoz kapak-gibi gibi dokuz numara gözlükleri vardı, seyyar, kaldırım kıl-tapçılığı yapıyordu..

Yine ne olmuşsa manşetlerde, hisşimla lafa girirdi: 'bunların hepsine karınca bombası atacaksın..'. Selim Abi'ye şimdi nasıl desem karınca bombası diye bir şey yok, biliyorum, mışket bombası demek istiyor.. Bu tür hızlı düşünmenin yanlış bilgi yanlış kelime kazalarını düzeltmeye kalkarsan, laf başka yönlere uzar, işime de gelmez..

Mesela bir defasında bir yanlışını düzeltmeye kalktım, çuvalladım, şöyle, bugün 'beyaz kirlangıç gördüm bir şeyler güzel olacak atık', dedi.. Selim Abi, o beyaz kirlangıç değil, beyaz balina, üstelik beyaz balina felaket habercisidir, romanı meşhurdur, demez olaydım, çünkü beyaz kirlangıç varmış, iyilik habercisiymiş ve dedesi Balkan göçmeniymiş, orda eskiler bilirmiş..

Bir de lafa ortasından girmek denir ya, Selim Abi ortasından dahi değil, ayrıntının en gizimli deliğinden girerdi. Şöyle, 'onbaşı karı kürekte komutan yanına yaklaştı..' diye başlayıp sıkı bir hikaye anlatırdı, ancak onbaşı kim, olay nerede olmuş.. Eğer araya girip sormazsan, Sarıkamış faciasından

BİR ŞEHİR EFSANESİ

bir enstantane anlattığını ve Osmanlı'nın nasıl çıktığını anlatan bir heykeltıraşın anılarına göre hazırladığını anlayan asla mermün olmaz...

Selim Abi, bu kadar da değil, etrafı bizi dinliyor, birkaç dakika olsun ağzından ..ik kelimesi çıkmasın, bir dinlen yahu...

Demeyi olursun, 'Allah yok, Allah yok' diye namaz bekleyen yaşlı müdâvîmlerin yanında bağırarak başlar, 'Selim Abi gözünü seveyim, burası Hacibayram, bizi şeytan gibi taşlarlar linç ederler, Allah yok diye çay ocağı içinde bağırır mı diye kulağına yalvaran bir telkinle konuşuyorum, yok... Tezi şu, Tayyip Başbakan olduğuna göre Tanrı yok...

Kestirip atan asla kabullenmeyen kaya gibi en sert radikal muhalif meydan okuması bu sözler. Ancak bendeki etkisi şöyle oluyor, ben de çok sert muhalifim ama burada sertlikten öte başka çok derin bir kin var, cehennem gibi zifir gibi, üstelik dokuz numara baykuş götü gözlerle bu küfürler bambaşka bir kılıkta görünüyor.

Şöyle diyorum, bu insanlar gerçekten kemiklerinden ciğerlerinden acı çekiyorlar... Normal sıradan bir muhalefet olmadı içi bütün eleştiriler bu zavallı yoksul insanların üstüne yıkılıyor ve onlar da yıkıcı kıyıcı parçalayıcı küfürlerle bu başluga çok acemi kasap gibi kendi kolunu parçalar gibi linçvari doluruyor. Bu sert kıkmaz yolu takip edersem madencilik gibi yerin birkaç km altında sıkışıp kalırım, ama bu sert dili mutlaka hikayeye romana uzun anlatıların süslenmiş cümlelerine nakışlayarak aktarırsam, içini tıka basa erdem ahlak vicdan hesaplaşması paragraflarla felsefe sosyolojiyle doldurursam, o zaman sokaktan raflara, oradan düşünün beyinlerin değirmeni'ne buğday taşımış olurum.

Bir hela kadar küçük çay ocağı sıkışık sıkışık küfürlerin boşaltması için, tavana yakın anteni kafasında çaydanlık kadar küçük ve tozlu TV'nün cızırlılı görünümleri içinden Tayyip Erdoğan'ın kafası görölüm...

Abi: 'aha gene çıktın! Bir bela çıkacak, bir bıcaklama, an meselesi, etrafa oturanlar kimdir bilmeden kimlerin kaldıramayacağı küfürler savuruyorsun, dur be Selim Abi.

Teskin etmeye çalıştıkça daha da azgınlaşıyor, işi mizaha geliştireceğine güya lafı yumuşatmaya çalışsın, 'yav Selim Abi, şeytanı anladık, da, şu boku ne oluyor...' Tam o sırada TV'den Tayyip Erdoğan'ın sesi işitilir, 'halk seçti, halk..', Selim Abi cevaplıyor: 'halkın

Yan yan sıkışarak ancak girilen sigara dumanına gömülmüş çay ocağında yaşlı bir ihtiyar 'yahu şu kapağı az aralayın havasızlıktan öleceğiz' diye söylenmesi. Üstüne, çaydanlığın havaya püskürttüğü hayal gibi buhar tabloları. Üstüne sırtına meşine yapışan kene gibi kaşınan ter. Üstüne duvarda asılı duman isiyile kararmış sevimli hiç değil hamlamış gözülü kedi... Hamlamak çok ağır kas adalele hastalığıdır, bu biçimsiz eşyalara baktıkça gözleniniz hamlar... Üstüne baharat olarak, enkaz iki bölümlü ihtiyarların fosforajlanmadan biçimli bırakılmış osuuk kokuları, üstüne ihtiyarların dakika başına ah of çekip Allah-ah Allahhh Ya Subhanallah de-yimleri, üstüne bu çay ocağını kim dinliyor kamera şu kedi resminin gözlerinde mi saklı korkuları...

Başka bir gün Selim Abi, bay-

den Leman' almış yazıma şöyle bir göz gezdirmiş, yine uzun uzun hikaye yazdığımı görünce suratını asmış, 'ne bu incecik incecik acayip acayip hikayeler...', 'ne güzel hikaye işte Selim Abi.. 'Bu uzun hikayeleri bırak, sadede gel...', 'Hadi gelelim... ne yazayım...

'Bunların ...tünü Pötürgeli hamallara ...düreceksin, bunları yaz.'

'Ya gıt Selim Abi, seninle de ne oturuluyor ne konuşuluyor, laf mı bunlar..' dediğimde de inceden içerden döndürmeye başlar: 'Tabii senin dedenin kemikleri Bulgar dişiyle kırılmadı.' Gözleri ayakbağının ucunda sarmaya başlar, tek vatanın, sığındıkları Anadolu'nun vahşi İslamcılarla nasıl eiden çıkmakta olduğunu hüznle anlatmaya koyulur, muahacilik, camilerde yakılan köylüleri, on yıl önceki Sırp soykırımına kadar getirir lafı, içine Rumeli türkölüleri, içinde ağla-maklı bir yığın küçük hikaye, anı, hepsi, içini oyarak yakan ağılu bir acı, artık günlerce sen de ayakbağının ucuna takılır kaldırım çizgilerinden mahzun desenler çizmeye başlıyorsun...

Günlerce altından kalkama-yacağın yenilmiş bir ruh haline sokar seni, sen de canın yanarak ve öksürerek ama bu çay ocağına çok uzak bir radyo istasyonundan başlırsın Allah-ah Allahhhhhh, demeye...

O Rumeli türkölüleri Selim Abi'nin ağzından içli içli dökülünce, 'orayı karıştırma abi' di-yemezsin, elim kolum bağlanır. O türkülerden vazgeçmek o acı-ları unutmak ben de istemiyorum, ama bu kadar vahşi...tün-den .meli konuşmak da istemiyorum... Ben zihnimde hangi kelimelerin kurbaga kulağında cımbızla uğraşırken işte bu Ru-meli türkölüleri başka türlü bir dayak, bilincin en derininde he-nüz hatırlan gelmemiş, her şey-in çıplak ışıltı şimşir sopalarla taşaklarından dövülüp haşlatıp kızartıp cırlatan bir dayak...

Kimse bana, taşaklarından şimşir sopalarla dövölmemiş hi-kayeler yazmadan ben de da-yak yedim, demesin...

Neyse... burada kalsın...

Kaçıyordır Leman'da yazmıyo-rum, o çok ince tasarlanmış hi-kayeleri, artık sıkça kaleme al-mıyorum, o izbe çay ocaklarını da çoktan unuttum...

Birkaç hafta önce ana haber bülteninde Cumhurbaşkanımızla ilgili bir haber, Abdullah Gül Bey, Ankara'nın eski semt-lerinden birini ziyaret ediyor... Oradaki eski püskü satan dük-kanlardan bir topaç alıp ipini sarıyor ve topacı döndürmek için yere atıyor. Birincisi başarı-sız. Cumhurbaşkanımız kame-raya: "çocukluğumuzda hep çevirirdik", diyor. Bu arada cumhurbaşkanımız topacı bir daha sarıp atıyor, yine dönmü-yor topaç...

Etrafı sıkı korumalarla çev-rilmiş, sivil halktan birkaç kişi hemen yanı başında, Cumhur-başkanımız yüzünde bir çocuk sevinci yine kameraya konu-şu-yor 'biz çocukluğumuzda hep bu topaçlarla oynardık' diyor, ben de nefretle içimden 'hala topaçlarla oynuyorsun cum-hurbaşkanım' diye cevap veri-yorum...

Ve üçüncü sarışında Cumhur-başkanımız topacı çevirmeyi başarıyor... Kamera topacın fir döndüğünü uzun uzun gös-teriyor. Etraftaki kalabalık to-pacın dönmesiyle kızıl kıyamet koparır gibi, gol anında tribün-lerin ayağa fırlaması gibi yirt-i-narak alkışlıyor...

Topaç'ın dönmesiyle halk Brezilya'ya Hasan Şaş gol at-mış gibi kendinden geçiyor, anlatıl-maz bir ecnelle, haber görün-tüsü internete, açıp bakarsınız,

Ancak başka bir şeye çok

oluyorum, kalabalığın en önünde, amigo gibi ayağa fırlayan, coşan, gıcıkla alkışlayan, bu, evet. TV'ye yaklaşıyorum, evet o...

Topaç'ın dönmesiyle kızıl kıyamet bir sevinçle alkışlayanların önünde Selim Abi'yi gördüm.

Önen topaç fır fır elips dairesi çizerek kalabalığın ayakları arasına girdi. Selim Abi hem topaç kendine çarpmasını diye hem de topaç'ın hızla dönmesinden sarhoş olmuş. Deliyeye dönmüş gibi, bacak aralarına girip topacı gözden kayırmamaya çalışan kamerayla birlikte, patlı can burnu fıldır dönen yerlerdeki topaçla değdi. Değecek. Dizleri üstünde sürünerek topaçın peşinde, alkışlıyor. Yıkılıyor kınıyor, havalara sıçradı, zıplaya zıplaya hoplaya hoplaya oynamaya başladı.

Kaynar kazanlar başımdan dökülmüş gibi. Anlatılmaz bir sarıntı, çok otuz bin kişinin öldüğü İzmir Depremi haberi aldığımdaya yakarak içime dökülen agu, kemiklerimin içi boşaldı ve beynimin koridorlarına püskürerek yanar bir elektrik kablolu döşendi.

Tıpkı, otuz yıl kadar önce, gece sigara bulma şansınız yalnızca Maitepe pavyonlarından mümkündü, kapıdan içeri girdiğimde, onbeş yaşında bir gecekondu kız yetmişlik bir ihtiyarın kolları arasına ve elinde mikrofon, o gün bu tüküyü ilk defa bu sahneye duymuştum; kâşlarının arasına döndüm kurşunu değdi...

Gemilerin deniz musluğu vardır, bir kez açılır, gemi batırılır. Çağı zaman. Meyhanelerde pişirdikleri sıcak bokitler beten iftihar ne çok şey beni daha da dincir tuttu, ancak şu topaç hikayesi, galiba gemi batıyor... Ya da hikayelerimde resmettiğim bilinen bildiğim dünya topaç olup fır fır başımı döndürüp gözden kaybolup battı.

Laho esiyor laho, laho'ya yakalandık... Çocukluğumda köylü kadınları yaylaya çıkamaz sahilde kalırsa, çok bunalıcı rüzgar anlamına gelen, Laho'ya yakalandık derlerdi... Laho öyle bunalıcı ki, yazın İzmir sahilini de İstanbul'u da yakar kavurur, milyonlarca insan Laho'ya yakalanmamak için sahiliden kaçır şehirden onbinlerce yıldır kaçır.

Laho, insanlarda tepelere dağlara başka şehirlere kaçma isteği yaratır, hepimiz Laho'ya yakalandık... Ancak Ankara'nın en yakıcı sacığı dahi sadece sıcaktır, nem taşımaz, yani bunalıcı Laho Ankara'ya uğramaz, çünkü Ankara Konya Niğde Eskişehir buralar zaten yayladır... Şimdi hepimizde tepelere dağlara kaçma isteği, ekranlardan haberlerden itkidardan her yerlerde Laho' esiyor...

Şok'u üzerinden atabilmem, komikliğe geçiş yapıp olup biteni showmen tadında birkaç arkadaşına anlatmam lazım, çatlarım...

Telefonuma uzandım. İlk gençlik yılımda bagırtılı tartışmalarımız birbirimizin yüzünde yankılanıp patlamış ve sonra önü olmuş arkadaşlarım. Kimseyi bulamıyorum, çünkü birileriyle Ermeniler'den özür bildirmesine imza atmadım diye meydana kavgası verip bozmuşum, birilerini Demirel döneminde, diğerlerini Tansu döneminde şimdi büyükçe bölümlü Tayyip'in adamı olmuş, birileriyle Irak Savaşı yüzünden, birileriyle etnik ırkçılık yapmadığımız için... telefonda şakalaşacak kimselikler kalmamış. Ve büyükçe bir bölüm, takiptayken telefonların dinleniyor Ergenekon'dan alındım alınacağımdan korkusuyla şu son dört beş yıldır bir kez olsun beni aramadı...

Olsun, dedim, henüz ipleri tam kesmediğim bir arkadaş bulur Selim Abi'yi canlı canlı bir g'üzelenlatırım, yeniden dostluğun bahanesi olur.

Telefon elimde eğlencelik kikir neşeli bir tonda Selim Abi'nin dönüşümünü patlayan kâkahalarla anlatıyordum, ki karşı taraf soğuk buz gibi, ne var bunda, der gibi bir ifadede..Telefonun karşı ucunda başka birtür dünya kurulmuş, çehreler başka manaların evrenine girmiş gibi...

Belki de şöyle bir şey, benim açık itirafı deşifre yazılarımda hep kendileri gizlice suçlanıp alay edilmiş resmedilmiş gibi imalar çıkarılmışlar sanki... Yazarlığımı kendilerine bir suikast gibi görüp kuşlanmışlar. Yani Selim abi gibi hikayeler anlatarak aslında kendileriyle inceden tafalettiğimi düşünmüş olmaları, ya da bilemıyorum.

Ya onlar eleştirel yazarların aynalarından çok panikleyip apten şifreler çözer işkili bir ruh haline girmişler, ya da 'görmezden' gelip büyük medyanın zırlarını kuşandılar.

Ya da tek bir arkadaşın kalsın istiyorsan hiç güncel yazmayıp, yazılarımızı abiller özümlesin kuşulanmasın diye ölümünden elli yıl sonra yayınlansın diye vasiyet edelim.

Bir yazanın evrakı metrukesi İngiliz Devlet Arşivleri gibi elli yıl sonra açılacaksa, hani bizler 'sivil' 'bağımsız' ve 'kimseye eyvallahı olmayan' yazarlardık. İşte bu bugününün maskesiyle konuşan kişiler artık 'devlet' gibi takibe, devlet gibi kuşuya, devlet gibi korumaya sonsuz ihtiyaç duyuyorlar.

Oysa ben ortaokuldan beri birine bir şey anlatmazsam yaşıyamam. Daha bir gün önce den bağımlı yastığa koyarken yarın okula gidip şu fikrayı şu hikayeyi başımdan geçen şunları söyle söyle anlatmalıyım diye uykuya girinceye kadar komik kelimeleri vurucu yerlerini tasarlardım...

Balıklar su, yazarlar anı hikaye olmadan yaşayamaz, park bahçe şiiirleriyle girdiğimiz edebiyat yolunun sonunda Tuz Gölü'nün çöleştiren dünya dışı sahillerine gelip kurulduk. Hadi, Karpuz Kapuğundan Gemiler filminin son sahnesindeki gibi uzatın bacaklarınızı bu dünya dışı sahile hep birlikte kendi kasabamızın sanal sıcaklığında güneşlenelim.

Ama filmin yönetmeni Ahmet gibi gerçekçi hepimiz biliyoruz, deniz çok uzaklarda... Deniz Edelman'la birlikte kotardığınız statüko, özgürlük, demokrasi gibi sanal kavramlar sanal görüntülerden çok başka bir yerde...

Benim kuşağım 'a'alarını' basıkladı ve markaladı, 12 mart idamları, 12 Eylül işkenceleri, Madimaklar, Aydınların öldürülmesi, vs. romanlar şiiirler marşlar anma yıldönümleriyle Ahmet Kaya Zülfü Livanelli ve benzerleriyle 'paketlendi'. Hatta acılarımız repertuarlaştırılıp türkü barlarından anma yıldönümlerine kadar standartlaştırılmıştır...

Biliyorum, 70'li yılların Birinci, Baflra sigaralarının oksürüğü balgamı ciğerlerimizden hala soku medli...

Oyle dipten kökünden bir pislik fırtınası ki... Yeni bir başlangıç için bugüne değin aklına gelmiş yazılmış bütün kelimeleri yok edip sıfırdan başka bir dünya kuracak yeni heye, canlar inşa etmeliyim. Kalın elbiseler giymiş, cemaatten ve medyadan saklanan ve medyaya saklanıp huzur bulan günümüze uygun kelimeleri defterden çıkartmalıyım.

Ya da sil baştan yazılı konuşmayı hikayeyi yeniden öğren-

gac itek in

melîyim, duygu, şükür, vefa, arkadaşlık, ülke, bölüşüm her şeyi on yedi yaş coşkusuyla yeniden okumalı ve yazmalıyım.

Şimdi anlatabilirim hikayemi: daktülo başında metinlerimi inci inci sayfalara döküp defalarca temize çekip altı saat hiçbir şey yemeden kahve ve sigara, kahve ve sigara, yıllarca sabah kalk, hiçbir şey atırtırmadan kahve sigara...

Ki bilirsiniz sigara içenlerin burun içleri doludur.. Üstüne o hikayelerimi de bilirsiniz, çok duygulu, yazarın ağlamış.. Belki acemilik bu.. Bilmem niye, temize çekerken de ağlarım. Ağlarım burnum akar, yazarım burnum akar..

Ağlamam birazdan geçer ama sümüşü kalır, kafam dağılmaz, ne olur kafam dağılmaz, burnumu silcek etrafta bir kağıt mendil bulamam çünkü mendil gibi daktülo evreninin dışındaki her şey karabasan gulyabani yakan balık gibi beynimi tuhaflik şoklarıyla dağıtır. Kafamda belirmiş kelime kaybolmasın telaşı içinde beyaz kağıda odaklanmıyım.. Kafam dağılmasın lavaboya gidemem.. burnumda yapıtıcı kıvamında uzayan parmağımın ucunda, bir yere dokunsa ruhumu bulasam için her yerde..

Parmağında o şey kafanda aradığın o şey, kalakalır.. daktülonun tuflarına dokunamaz rezil olursun, o şey elinde utanır kezafe olursun, kendine saygını kaybeder ve bir çırpıda ortbas edecek unuttuğ bir ya lan eğre bir çözüm ararsın, yılların teübesi, acil bir çare buldum.. giydiğim eşofmanın sol cebini sümüş cebi ilan ettim..

İşte benim kozmik odam mahrem yerim bu Sümüş Cebi.. Kirimi pisliğime saygısızlığı terbiye dışı görölmesin diye korktuğum..

Parmağımı cebimin derinliği ne sokup parmağımı silerek kartıyorum..

Sümüş Cebi, yazarlığımın gizli helası gibi.. Bir yazar için affedilmeyecek bir çözüm, çünkü önündeki beyaz kağıt senden pisliklerini istiyor, cebine değil o kirlil sayfaya yapıstırmalısın..

Salya sümüş öksürük tıksırık bu kadar akıntı, nereye gömülmeli. Ahh bu kadar da kirlil olmaz diye okuyucu korkmasın diye birazını beyaz sayfaya birazını sümüş cebine pay etmişim, çünkü canlı canlı yaşayan tanıkları mahkûm etmemek, ne bileyim biraz tanıdık torpilli mi oluyor..

Ve artık bu vahşi İslamcı liberal Amerikan saldırılarından sağ kalır yaşırsam, Allah ömür verirse Sümüş Cebi olmayana bir yazar olmak istiyorum..

Arkadaştır dosttur kendi pisliğim cehaletimdir sakınmadan çoktan ölmüş dünya yazarları gibi beyaz sa alara yapıstıracağım..

Şimdi yeni büyüyen nesillere 'başka tür, başka marka' bir acı öğretmek anlatmak çok zor.. Zindanına gömüldüğümüz 'be-la'nın tanımı tasviri koordinatları çok başka..

Çünkü bu savaş 12 Mart 12 Eylül ya da Tek Parti dönemi gibi 'dönemsel' bir savaş değil, çünkü bu savaş sosyalist, demokrat, özgürlük gibi 'ideolojik' ve 'kavramsal' bir savaş değil, çünkü bu 'savaş' siyasi çıkar, siyasi kınadılık gibi anlık ve kısa tepkilerden oluşmuş 'spot' bir savaş değil..

Milyonlarca yıl önce mağaralarda yaşadığınız günlerde mağara sizin valanınız evinizdi, bialeri sizi mağaranızdan koymaya kalktığında yuvanızı sahiplenirdiniz, ki, o günlerde demokrasi, özgürlük, sosyalist, milliyetçilik gibi kilitparlar ideolojiler yoktu..

Milyonlarca yıl önce anneniz

babanızı vahşi hayvanlar parçaladığında sizler başkalarının 'evladı' olurdunuz, sığındığınız insanlar size anne baba gibi davranırdı, ki, mukaddes kitapların ya da filozofların hiçbirisi yoktu..

İnsan evladının tarihi, işken ceye baskıya sultanlığa efendiliğe imtiyaza haksızlığa sömürüye karşı olmanın tarihidir, şimdi birileri, polisler, şehirlil aydınlar, siyasiler binlerle 'efendi' diyor.. Şehirlil aydınlarımız, cumhurbaşkanımız, başbakanımız da 'hocaeefendi' diyor..

Oysa 'bağımsızlığın' ilk şartı, kimseye elendi dememektir..

İlkokula giderken sokağın ortasından hergün akan lağım sularına basmamak içinduvannı dibinden giderdik, annemin kasa bası Pasinler'e gittiğinde tezek bulamaçları çamurlarına ayak bitleme kadar laş laş gömülmeden yürüyemerdik, şimdi, cialanmış mobilyalar dahi değil pırl pırl porlok metal eşyalar ve her türlü deterjan ve her gün sıcak banyo sularına rağmen ve bununla ilrof orı nma hikayelerime rağmen temiz değiliz..

Çünkü ahlak artık 'sihirbazlığın' konusu haline geldi..

Bizler de medya imparatorluğuyla boğuşmaktan 'gerçeklik' resminin hakkını tam anlamıyla veremedik..

Laf çevirme ve laf cambazlıkla, araya statüko, demokrasi, sosyalizm, özgürlük kelime lerini yerleştirilip konuşulan bir tuhaf illüzyonist gösteri.. Hiç kuşum yok, gösteriyi düzenleyip planlayanlar düpedüz Amerikano Vatan Haini.. İngiliz Komünist Partisi II, Dünya Savaşı'ndan altmış yıl geçtikten sonra dahi ülkeleri işgal edilmesin diye kapitalistlerle kurdıkları ittifakı bugün övünerek anlatıyorlar, niçin, ülkeleri için..

Ahlak, her akşam TV tartışmalarında hırçınlaşarak hava basılan konuşma baloncukları haline geldi. Gözlenne takılan Amerikan lens'i değil tam tersi cemaatçı Amerikan kataraktı, Amerikançılığı, Emperyalizmi, Cemaatçılığı ekranlarda kendi gözlerine mil çekmiş aydınlar..

Korkuyorum çünkü katarakt ameliyatı yapacak ustalıkta mi zahçılar ser: yazarlar gehrimizi yavaş yavaş terk ediyor..

Korkuyorum, mağaramın yolunu karıştırdım. Vahşi hayvanlara karşı kelimelerden başka kesici aletlerim hiç olmadı. Telaş panik atakla her birimizi tek tek ele geçiriyor..

Biri belge var öbürü yok diyor, biri bu Ergenekon azıcık doğru, diğeri ama sanki yapmışlar gibime geliyor diyor.. Bu kör kararsızlık..

Bu bir 'ruh hal'i'ni değil, aldattılmış oynanmış kandırılmış bozulmuş spekülle edilmiş dağılmış karartılmış harap beyinlerin halini anlatıyor hepimize.. Ve kişisel kıskançlıklar kişisel menfaatler perdeliyor bağımsız bir ülkenin ne olduğunu birbirimize iştenlikle anlatmaya..

Çaresizlik ve ağır haksızlık öğretiler hepimizi İsa'ya döndüren bir tuhafliklar tüneli..

Allah'ın vücudumuza emri, bu ağır haksızlık, kaldırmaya çağından fazla yüklenmek duygulu.. her cismanı şeyi yavaş yavaş başkalaştırır. Tıpkı Kızıldenkiler yenilgiyi kabul etmediklerinde bir Apaçi liderinin kendisini Manitü ilanı etmesi gibi..

İsa'nın ruhu içineze dolarsa hakiki bir Hristiyanınsınız ama İsa sizin bedeninizde cisimleşirse timahane kayıtları altına alınır..

Üstelik İsa'nın son akşam yemeğinde ima ettiği ispiyoncu masada tek kışydı..

Bu sefer, hikayeyi kurgulayan yazar biz değiliz..

Dışarıda yazılmış başkasının hikayesi hepimizi delirtiyor ar-

trikimse beni Silivri'yi tikmedi- lar diye sevinmesin..

Hepimiz dikövere korkutarak hispani kılıklı sokak peygamberlerine dönüştüren bir akıl almaz hayali irtıfalar çağında ge- riye kim kalacak kimsecikler bül- miyor?

Bakalım bizim Son Akşam Yemeği'mizde bizi ispiyonla- mayan ya da bu itirafına inan- mayan dostlar soforasına tek bir arkadaşımız kalacak mı?

İnsanı yazarlığa zorlayan bir

duygu vardır, benimkisi kasaba sıkıntısı, çoculuğumda yağmur- suz ve rüzgarlı günler bilirim, yaprak kılmıdamaz, deniz çarşaf gibi dümdüzdür, hava nasıl den- diğinde, denizin bu en sakin ha- line 'karıncalar su içiyor' derdik, yani, hiç dalga yok..

Gençliğin fırtınalı günlerinde karıncaların su içtiği eşyanın döndüğü kimsizsiz günler iç- nizdeki enerjili 'dondurur' kor- kusuyla, kaçarsın..

Yazarlığım harekete eğlence- ye dalgalara rüzgara dansa sava-

şa uzak denizlerehrbnalara doğ- ru bir kaçışın öyküsüydü. Çok de- rin ihanetler çok büyük hayal kırıklıkları yaşadım. Üzerinde yaşa- dığım toprağın hararetini sarsın- tıların titreşimlerini bedenime yerleştirerek bu ülkede yazar ol- dum, yani hiç kimse sanmasın,, sanmayın, 'karıncaların su içtiği günleri' arıyorum..

Ne diyordu Aşık Veysel 'bu düğümü kimler çözer', bu dü- ğümü 'dalgalar' çözer, bağımsız yazarların dalgaları..

Kemal Aratan

* Tizani orin bi i y programada, kine b; yibayuda saayim naagha dya
wakar di bilafurir yar d. Ubi bi laiy n' yibayudu naagha" dya na dalar
Yibida baayim daal e bayaba

• *Madamga! aqalga achi dastur? Yaxshidastur mas'uliyat berish yoki yo'q berishni bilishdan dasturga bel bog'lay? Hozirgi davrda, achi buyruqnomalar, asosiy asos berilmagan, asosqaydnomalar, buni qaydnomaga bel va laqabli dastur-
rasi berishga shakllar mi? Bala kuni dasturlar, Afshar dastur bo'lsa yuristlar to-
monidan qayd qilinib, asosqayd beriladi? Qanday mas'uliyat berish, mas-
'uliyat berish mi?*

- Geçmişte bazı politikacıların neden televizyonda bu yaşı çekip çekmediğini düşünürdük. Her gün her ayı için politikacıların televizyona çıkıp çıkmadığını düşünürdük. Jack Johnson'un "geçmişte bazı politikacıların televizyonda bu yaşı çekip çekmediğini düşünürdük" sözünü hatırlıyorum. O zamanlar bu yaşı çekip çekmediğini düşünürdük. O zamanlar bu yaşı çekip çekmediğini düşünürdük. O zamanlar bu yaşı çekip çekmediğini düşünürdük.

* Dvot bi glük var tabil. de reytinge marreparatun.

[illegible]

* Գաղութատիրությունը կարծես արդեն հասնում է մեկուկես դարի և համարվում է մեծագույն խոչընդոտը ազատության համար։

[illegible]

• Bu para emelinde geçen 'Haydi gel o züm meşale bizi de is-sür' (Haydi gelelimiz) yafında (kennat) an'ip sevlide temel noldir? Haydi gel o züm meşale!

• **Andrés Bello** (1789-1865) fue un filósofo, lingüista y lexicólogo venezolano. Fue el fundador de la Gramática científica en América Latina. Su obra más importante es el *Gramática de la Lengua Castellana*, publicada en 1847. También escribió el *Vocabulario de la Lengua Castellana* y el *Tratado de Gramática*.

* Yinelemeleri ve denemeler, ya Tabakadan seçilmeye gelenlerle ya da seçilen kişilerin, diğerlerinden bir kısmını kapama olarak, bütün sınıf içindeki öğrencilerle yapmaya imkân vermektedir.

* İbrahim Terzioğlu'nun röportajı için de 97 Telsiz yayınla, diğerleri ise kamu-
lardaki faaliyetleri ile ilgili olarak, yapılmış ve 1999 Mart'ta yayınlan-
mış bir dizi programdır. Bu programın hazırlanmasında yardımcı olan kişiler¹¹

* Երեւոյ կաթնի արտադրողները կ'աշխատեն արտադրել արտադրութիւնը իրենց տնային տնտեսութեան համար:

* Högskolan i Västerås har ett av de största universitetens i Sverige. Den grundades 1829 och har idag 12 000 studenter.

[illegible][illegible]

• Tausche bei seriösen Kaufleuten stattfinden, wenn möglich bei
ihnen kaufen, um sich die richtigen Kunden zu suchen. Der Handel
muss an sich selbst denken. Der Handel

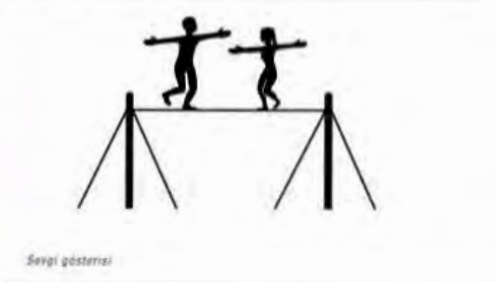
[illegible]

* **Caligorie:** Eritimul bunului Lăcrăm de pe mâna căi de feră, după
plănușă de vânt și de furtună.

[illegible]

• Născut în 1900, a pierdut dintr-o dată toate
resursele financiare și a rămas sărăcit. După
un timp, s-a căsătorit, dar și soția sa a murit în 1900.
S-a simțit rănit și a început să scrie, pentru a-și
salva onorabilitatea.

İş bilincine sadece 6 cümneyi uydurmuşum, sanki dışarı fazla gibiydiler ve hayırlarını rshabeyi inleyorduk...

Daha önce de çok kovalanmışım. Başka köpek macereleri de. 14 yaşında bilikilde gece ken kışkırdan ilirilerek yaşamışım...

Bir batile deneyimim de, 8-9 yaşlarımdan beri olmuş. Sokakta bir köpek tarafından kovalanma, koşarak en yakınımda olan bir bakanın becağına sarılmışım. Kurtulurum geçiyordum. Beceğına sundığım adam daha da korkak çıktı. Beceğına kenetlenmiş bir şekilde Adam kaçıyordu. O kış gaza yandı. "Oğlum bari becağına beni de yastakunt!" demiydi.

Ama şimdi durum bambaşka. Bir sürü köpek yarı çember içine almış beni ve suşoldu hahıyırta. Evim önündeydim ama zili çalma fırsatı bulamamışım. Çok pis bir şekilde ablıkaya almışım... kaşımıyor-dum. Yapabildiğim tek şeyi yapmış, belkide bir haherinin haherini kaldırmış, göl kulağıdır, üzerlerine sırtak işini. Kaldırır kaldırmaz bütün köpekler kaçmış. Bilindiği anı bir reflektör, bu söylediklerimle... Bu haher

basit olacağını biliyordum. Ken her içinde kalmışım. Köpeklerle kuz aına çetin geçen mücadelem bitince fark ettim ki, bütün evlerin hahisi olmağa bile çoğunun işikis-ri yinirir ve pencerelerinden inna bakıyorlardı. Benise, mchallelinin uy kuuuuu kagırdığın işin mahşup bir eziklik-te gördüm ki, Çağış abi de bana doğru koşarak geliyor-du. Sallarmı benisi durumumu pencereden görmüş ve kurtarmaya geliyordu.

Yıllar sonra, yani şimdi de bu iş aına olan çok de-geşti. Aruk Çağış abi de dergil salmış günlerimde sa-bahıyor ve işni derginin serverına (bölgesine) inker-net üzerinden uyuyor.

T edfordundan masıyla "Pika, Tivvati" yazmış diye ha-ber ve nıyor, der kaç kışkırdı bğışayırma güklyorum ve renklebilen soara tıpta haher ona yolluyorum. Belirli bir periyot. Lemman'ın 1000 sayfanın, yaldı-ğık 730 sayfa ile bulmuş ve abahırlanmış çok mu-lyum.

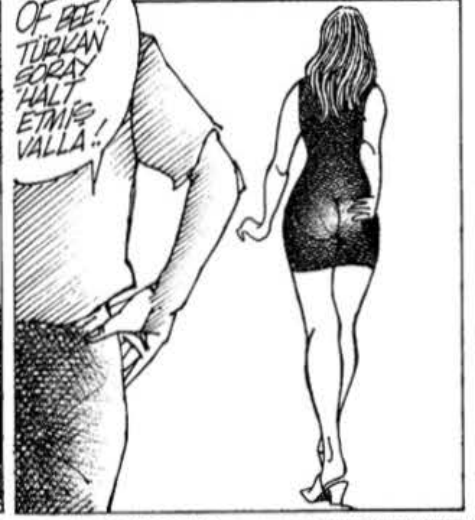
NE ÖĞRENDİM BEN LEMANDA?

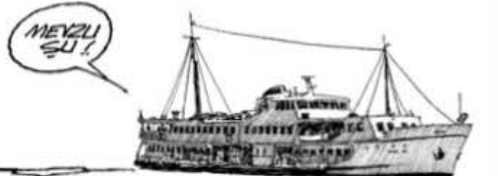
14 yıl önce, medya pizaların tili-ken ve 3 yıldızlı otel konforundan kopup, Lemman dergisinin inna Ad-nen Sokak'taki ked tuylu-salaz ma-bedine geldiğimde bir daha çıkma-yaçağımı nereden bilebilirdim.

Benim eski alışkanlıklarım her-sine ne öğrendim bu yeni hayrında? Çok başbakan, bakan, bürokrat, gazeteci ve hahis çemberbaşları eretin bu kırmalık salmış. Başımı bir gün bile eğdirmeyen Lemman dergisiyle, adliye kurduklarında omuz omuzla kavgamı hiç bitirmişim.

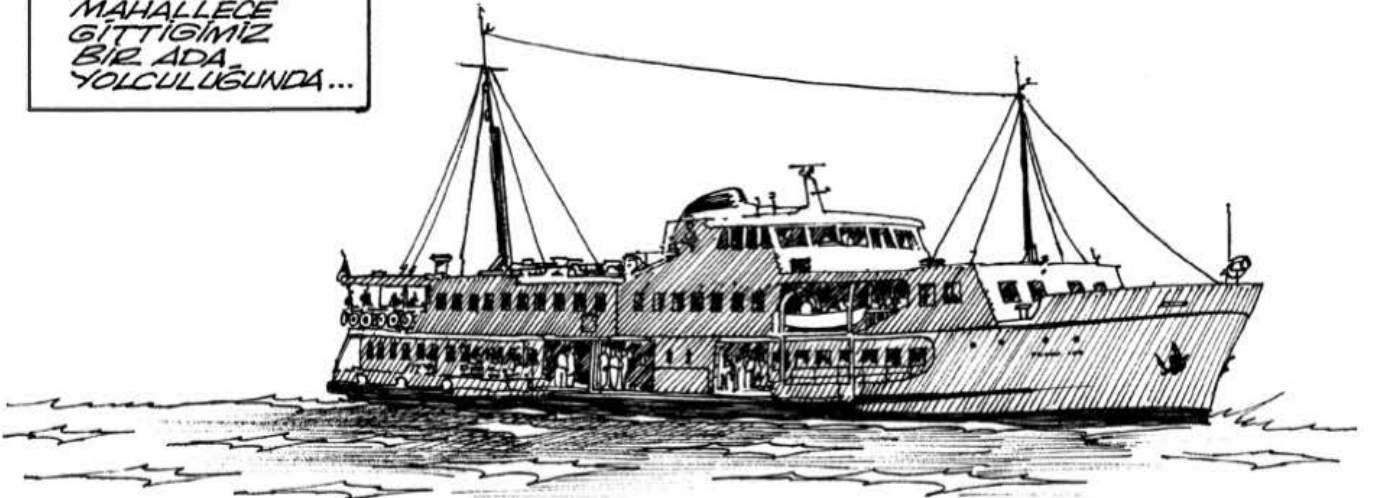
Zafer Akın

Fikret Özdemir

BİR YAZ
MAHALLEDE
GİTTİĞİMİZ
BİR ADA
YOLCULUĞUNDA...

Leman'la 1000 hafta

Balonla bes hafta, yolcularına süphesiz çok ay kazandırmıyorsa sanırım ben Leman'la geçirdiğim bin haftadan çok daha fazlasını kazandım. Leman'dan çok şey öğrendim. Limon'ken öğrenmeye başladım, Leman'la öğrenmeye devam ettim. Okumayı, annemin bana okuduğu Girir dergisinden öğrenmistim birçok yazıtım gibi ama anlamayı, anlamaya çalışmayı, süphelenmeyi ve en nihayetinde her duyduğuma inanmamayı Leman'dan öğrendim.

Zor, çok zor yıllardı. Her tarafta "Konuşan Türk'ü" tafları ucusuyordu ama ülkenin üzerinden buldozer gibi geçen askeri darbenin etkileri hala sürüyordu. Yeni açılan özel televizyonlarda insanlar saatlerce konuşuyor, konuşuyor, konuşuyor ama pek nadiren bir şeyler anlatabiliyorlardı. Hale günyoğu, belki de 12 Eylül'den daha da karanlık bir dönem geçirdiyordu.

Çünkü yıllardır estirilen 12 Eylül ve Özal hükümetlerinin ardından golon Merkez Sağ - Merkez Sol hükümetin koalisyonunda; sınıf baskanı birileri, bir yerlerdeki bir tahtaya her hafta "konuşanları" yazıyor, o "konuşanlar" teker teker susturuluyordu. Ali Kırca'yla Siyaset Meydanına bakacak olursak, Türkiye tabuları yıkıyor, her konuda konuşuyordu ama ben her hafta Leman'da, konuşturulmayanları okuyordum. Gözaltına alınırken gözaltında kaybolmaktan çekindiği için ismini bağırarak gençleri, toplu halde sıraya dizilerek dışı yedirilen köylüleri, Kürte konuşturduğu için cezaya kalkan öğrencileri, evde oturup çay içerken evi basan polis ekiplerinin kuruntarıyla can verenleri ve sözde örgüt evinde henüz öldürülmüş anne babasının basucunda ağlayan üç yaşındaki bebekleri.

Bir tarafında, güllük gülistanlık bir hava eserken, diğer tarafta Leman'ın her biri insanın suratına tokat gibi çarpan sayfaları, kampanyaları ve karikatürleri vardı. Arkadaşıma dokunma kampanyasının tokomotifi Leman oluyordu örneğin ya da Ora sayısıyla ilk defa Kürt halkının yaşadıklarıyla ilgili haberler veriyordu. Birçok genç İsmail Beşikçi'nin adını bile ilk kez Leman'da duydu, çünkü bizim su beylık gazeteler Beşikçi hocanın aldığı on binlerce yıllık hapis cezasına bilet ancak lütfen yer veriyordu.

Ve Leman bütün bunları, açılım laflarının konuşulduğu, 12 Eylül mimarlarının yargılanmasının önünü açtığı, artık kimsenin TSK'dan korkmadığı günlerde falan değil, her hafta bir yargısız infazın yaşandığı, binlerce insanın gözaltında kaybedildiği en karanlık dönemlerden birinde yapıyordu.

Güllük gülistanlık Türkiye bolunu, bir sonbahar günü, Susurluk'ta patladı. İlk dala devletin içindeki ceterlerin islediği suçların hiç olmazsa bir kısmından açık açık bahsedilmeye başlandı televizyonda. İşte o günlerde, ben de Pısmıs Kelle dergisinde çalışmaya başlamış genç bir mizah yazarıydım. Leman'ın ve Pısmıs Kelle'nin aktardığı Türkiye portresinin, beylık gazetelerin yüzlerce kişi çalıştırdıkları haber merkezlerinin bulunduğu portreye oranla ne kadar doğru olduğunu görüyordum.

Televizyonda konuşan kafaların, ilk kez duymuş gibi çok şaşırarak aktardığı suçların büyük kısmını ben zaten Leman dergisinde okumuştum. Hiç süphesiz Leman dışında bu olayları konu alan birçok siyasi dergi olmuştur. Ancak sağısı maalesef düşük olan bu dergiler genellikle yine olaylardan haberdar olanlar tarafından okunurken, Leman yüz bini bulan solus ve insanların dergilerini paylaşma alışkanlığı sayesinde bütün bu haberleri on binlerce insana iletme başarısını göstermişti.

Leman, aynı zamanda Okur Mektupları bölümüyle de sesi hiç duyulmayanların sesi olmayı başarmıştı. Ödümüzün internet forumlarının, sözlüklerinin atası gibiydi Leman'ın Okur Mektupları. Spivak'ın unutulmaz "Madunlar konuşabilir mi?" sorusunun bir cevabı gibiydi adeta. Evet, madunlar; yani ezilenler ve sesini hiçbir zaman duyuramayanlar konuşabiliyordu, belki hiçbir yerde değil ama Leman'da ve

Leman'ın Okur Mektuplarında. Sosyalistlerin, Anar-sistlerin, Kürtlerin, Alevilerin, Heavy Metalcilerin, eşcinsuellerin ve ana akım medyanın görmezden geldiği bütün diğer kesimlerin tanıştığı, tartıştığı, seslerini duyurduğu belki de Türkiye'nin en özgür platformuydu. Bir yandan farklılıkları kucağıyor, diğer yandan bütün bu "farklı" insanlara yalnız olmadığını, oralarda bir yerlerde kendileri gibi birle-rinin daha bulunduğunu göstererek cesaretlendiriyordu.

Dediğim gibi Limon yıllarından bu yana okumaya devam ettim Leman'ı. Tuncay Akgün'ün deşme gazelacı ve köşe yazarına tas çıkartacak tuğla gibi kapak yazıtlarını su gibi okudum içtim. Bugün Leman'ın tarihi aynı zamanda vicdanın tarihi. Öğrencisi, işçisi, aantığı, başörtülüyle Türkiye'deki sesi olmayan, sesini duyuramayan herkesin vicdanı. Ve süslü laflarla kürsülerinin arkasından nutuk atantım sosyal bilimcilerin merak ettiği "madunlar konuşabilir mi?" sorusunun en güzel cevabı. Evet, konuşur sesini çıkarmasına izin verilmeyenler. Leman ve Leman gibi hiçbir sermayeyle, örgüt, cemaatle bağlantısı olmayan, bağımsız dergiler, mizah dergileri var oldukça konuşurlar. Siz yeter ki dinlemeyi bilin.

Bu bininci sayısında, bin selam olsun Leman'a ve yazarıyla, çiziriyi, okuruyi onu yasatanlara!

SEMRA CAN

ANAA BİR TÜRLÜ ANLATAMA- YANNİKA ANSİKLOPEDİSİ

METRO: Toprak giden oldukça köroklü önlü uzun ve zarif demirdöküm otobüs.

MİDYE: Bir cür Antep fıstığı gibi her iki tarafı iki tane siyah taş kapaklı, ortasından ince uzun bir çöp şiş geçen besleyici ve şu anda tava olmuş hâlinde bahsedilen bir tür su altı yaşamı.

KARDANADAM: Yuvarlayarak yapılan ve beyaz elma büyüklüğüne ge lince yerde yuvarlayarak giden. Havuş getirip saplayan üstüste gırtlalı ve kara gözlü adam.

MAYONEZ: Gevşek, onu yediğimiz ve katçaptan ayırdilemeyecek kadar her ikisi de sevilen. Hamburgercide kolonyalı mendil kılıfında servis edilen, kızarmış patatesin içine sokulan, küçük plastik reşel kutusu gibi olanları da var.

KAR: Kış günlerinde evlerimizin avanına yapışan, sivri uçlu, yıldız şeklinde saydam meteorolojik birim.

NOEL BABA: Pantolonlu, sarsınca çerçişarak ses huzmesi getiren, madden- sel un- gırdaklı aletlerle karnin- daki keseden ödöl çıkarıp veren alı morlu emekli.

PIYANGO: Üzerindeki rakamlar zıplayarak içinden top çıkan, topun için- de fiyatı yazan güvercinli, amortisörlü, kadınca veya adamca sa- tılan numaratörlü halk oyunu.

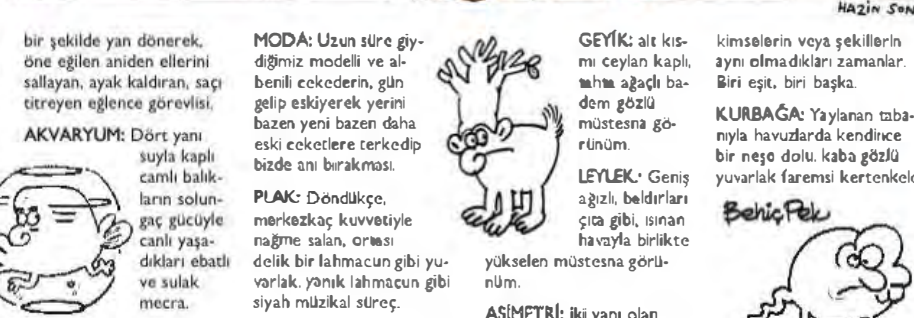
MİDİLİ: Kısaca yavru at diye- bileceğimiz, anası babası da yavru gibi, normal attan kısaca, saçlı başlı çocuksu basit at.

İNGİLTERE: Ellerimizle ek- seni etrafında döndü- rerek, parmağımızı gö- zümüze kapalı üstüne bastığımızda başka hiç bir ülkeye rastgelme- yince orası olan ülke.

DANSÖZ: En kıvrak

2011 bir uzay macerası

Nuri ÇETİN

bir şekilde yan dönerek, öne eğilen aniden ellerini sallayan, ayak kaldıran, saçı titreyen eğlence görevlisi,

AKVARYUM: Dört yanı suyla kaplı camlı balıkların solun- gaç gücüyle canlı yaşa- dıkları ebatlı ve sulak meca.

MODA: Uzun süre giy- diğimiz modeli ve al- benili ceketlerin, gün gelip eskiyerek yerini bazen yeni bazen daha eski ceketlere terkedi- p bizde anı bırakması.

PLAK: Döndükçe, merkezkaç kuvvetiyle nağme salan, ormesi delik bir lahmacı- nın gibi yu- varlak, yonık lahmacı- nın gibi siyah müzikal süreç.

GEYİK: alt kıs- mı ceylan kaplı, mahl ağaçlı ba- dem gözü müstena gör- lünüm.

ASİMETRİ: İki yanı olan

kimselerin veya şekillerin aynı olmadıkları zamanlar. Biri eşit, biri başka.

KURBAĞA: Yayılan taba- nıyla havuzlarda kendince bir neşo dolu, kaba gözlü yuvarlak faremsi kertenkele.

BEHİÇ PEK

ÇİZGİ VE ŞİİR

Şiir yazarı biri olarak çizginin görsel enerjisi bana hep yakın geldi. Ya- zı yazarken, harflerin çiz- gisel enerjisini parmakla- rımın ucunda hissettim. Birbirinden farklı karak- terleri, sesleri olan harf- lerin yanyana gelip söz- cükler oluşturmaları, hep birlikte bembeyaz kağıt üzerinde belirmeleri ba- na heyecan verdi.

Ben, harflerin söyle- diklerine kulak vermiş çalırken, yan masalarda çizer arkadaşlarım, kur- şun kalemciyle beyaz kağıtlara çizgiyle başka başka dünyalar kurdular; harflerin büyüklü dünya- sından upuzun bir U ya- zıp, doğuşunu kimselerin görmediği imgeyi yaka- larken, onlar mürakkoplu uçlarıyla upuzun çizgiler çekip, gerçeğinden daha gerçek karakterler yarat- tılar.

Yaratıcı ceylem içinde yazan ve çizon kişi, aslin- da içinde yaşadığımız bu dünyaya karşı, gövdesi- nin hareketini çizer be- yaz sayfalara. Harflerle ya da şekillerle. Varlığın parmak uçlarından dile gelmesidir, yazı ve çizgi. İçimizin hoşnutsuzluğu- nu, huzursuzluğunu, öf- kesini, acısını, sevincini söyler.

Aklın ve bilginin, duy- guyla bir aradalığı güçlü kılar onu. Başka bir akıl oluşturur, bu dünyanın aklına karşı, başla bir bil- gi edinme biçimi yazar.

Güçlülere itiraz eder- ken, zayıfların endişesini ve üzüntüsünü de söyler, çünkü mağdurun da tale- bidir: dili olanın anlatma- sı.

Çocuksudur, sevindi- ri bizi, neşelidir, yıldı- müzü güldürür, bir çocukluk hatırasıdır çizgi.

Yapmaaksız bir bilin- cin ürünüdür şiir ve çizgi, dolgu malzemesine yer yoktur, az şeyle çok şey yapar. Eksiltiyerek yapar ışını, fazlalıkları atar. Gerçek olanın üstüne atılan örüntüleri kaldırır. Çıplak ve içten bir ruh görürüz çizgide ve şiirde. Bir de yeni bir biçim ya- ran saf bir akıl.

Kollektif bellek olu- şturmadaki gücünün far- kındalığında LeMan der- gisi, bininci sayısına ula- ştı. LeMan'ın uzun tarihi, çizginin onorik gücüyle vurucu muhalefet yapa- rak geçirilen bir zaman.

Nilgün Üstün

HADDEDEN GEÇMEK

GÜNLERİ GÖRÜLÜ

orcun kunek

haftanın CD'si

Zımbagül Alteşortman

Kurbağayla Şaka Olmaz

1

Birisine adres sorarken dolu dolu yaşarım o anı. (slow)

3

Televizyonda demeye veren kişilerin arkasındaki kalabalıkta, en arkada yüzünün yarısı götünen kişilere hep saygı duyduğumdur.

2

Kanıyla gezerken bile belli bi düzeyi korumaya çalışırım hep.

4

Kurbağayla şaka olmaz (slow)

5

Eğer kamyon gelecek ve mal boşaltacaklarsa, o dükkânım önüne asla park etmez şu deli gönül.

6

Orgazm olunca babamı bile tanımam. (slow)

7

Üç-beş kendini bilmez hintli kaval çalıp yılan oynattı diye tüm Hindistan'ı bir kalemde sillemem.

9

Elimde çok önemli belgeler var açıklarsam yer yerinden oynar hissini sık sık uyandırırım dostlarıma karşı.

8

Seher vakti sinirlerim biraz bozuktu, hiç istemediğim halde küfür ettim gökte uçan bir çift suna kuşuna (slow)

10

Yüksek llsans yapmış bir bayana sinir kırızı geçirmek yakışmaz.

11

Bu güne kadar bir kez bile yan gözle bakmadım Polyanna'ya. (slow)

12

Fotoğraf çekilirken 333 yerine 332 dedim, inan hilal kaşım daha güzel çıktım resimde.

haftanın klipi

haykırmak istiyorum

Yürüğümlün tamamına yakını senle dolu, yürüyorum kentin sokaklarında. Ve seni düşünüyorum canım sevgilim...

Görkemli aşkıma herkes duyuyor, diyorlar ki seni, beni ve aşkıma anlasın tüm şehir. Anasınlar ne çok seviyoruz birbirimizi... Anasınlar nasıl bir tutku aramızdaki.

İşte bu yüzden modern kışım, işte bu yüzden çağdaş saçım... Bir çığır gibi avaz avaz haykırmak istiyorum aşkıma, gezdiğim tüm sokaklarda... Ve sonunda haykırdım "SENİ SEVİYORUM AŞKIM, SENİ SEVİYORUM AŞKIM..."

Fakat bebeğim şöyle bir şey de var ki, beni çılgınca haykırırken aşkıma, semt sakinlerinden biri cama çıkıp... "SABAH SABAH NE HAYKIRIYON LAN!" diyebilir inan bebeğim zerre kadar önemsemem.

Sadece "SİZ NE Kİ, BEYFENDİ?" diye kibarca karşılık veririm...

"LAN KİME DİYOM... BAK Bİ DAHA HAYKIRSAN AŞKINI BURUNU KIRARIM SENİN!" dersen inan bebeğim yine umursamam ve yine haykırmak istiyorum...

"YETTİ LAN!" diyerek terlik atarsa...

Hemen kenara kaçıp eğilirim ve "SİMİSSİ" diye ıskı geçer terlik.

Ve yine haykırmak istiyorum... Bu sefer zanaat devreye girer bebeğim derler ki

"BİLADER TEZGAHIN ÖNÜNÜ KAPATIYON, GİT BAŞKA YERDE HAYKIR Bİ ZAHMET."

Yine umursamam ve haykırmak istiyorum...

Ve zanaat sinirleli "SENİN YÜZÜNDEN BÜTÜN MÜŞTERİLER KAÇTI, DİNGİLİ" diyerek girer bedenime... Ardından itis kakış olur, mahalleli üstüme çullanırsa, hepsiyle bas ezdemem bebeğim...

Elssem bile ekip çağırırlar, ondan sonra uğraş dur.. Oh bebek beni gaza gettirmiş, haykır maykır deme, iş almayalım başınıza, Oh bebek almayalım başımıza...

YIL 2011

BUNLAR ONLAR...

Behiç Pek

Latuff İstanbul'daydı "Türkiye kocaman bir F tipi cezaevi"

Ezgi Aksoy / ezgi_aksoy@hotmail.com

Brezilyalı dostumuz, dünya ünlü karikatür sanatçısı Carlos Latuff, Filistinli Dayanışma Derneği'nin Filistinli ünlü çizir Naci El Ali anısına düzenlediği karikatür yarışmasının jürisindeydi. Bu yüzden Aralık ayının son günlerinde İstanbul'a geldi ve birkaç günü İstanbul'da geçirdi. İstanbul'dayken Mavi Marmara'nın karşılandığı yürüyüşe de katılan Latuff, 29 Aralık Çarşamba günü Brezilya'ya döndü. Carlos İstanbul'dayken İstanbul ve Türkiye ile ilgili konuşma fırsatı olamamıştı. Ancak Brezilya'ya döner dönmez, ayağının tozuyla aklına kazınan İstanbul'u anlattı.

"Türkiye solcular için zor bir ülke"

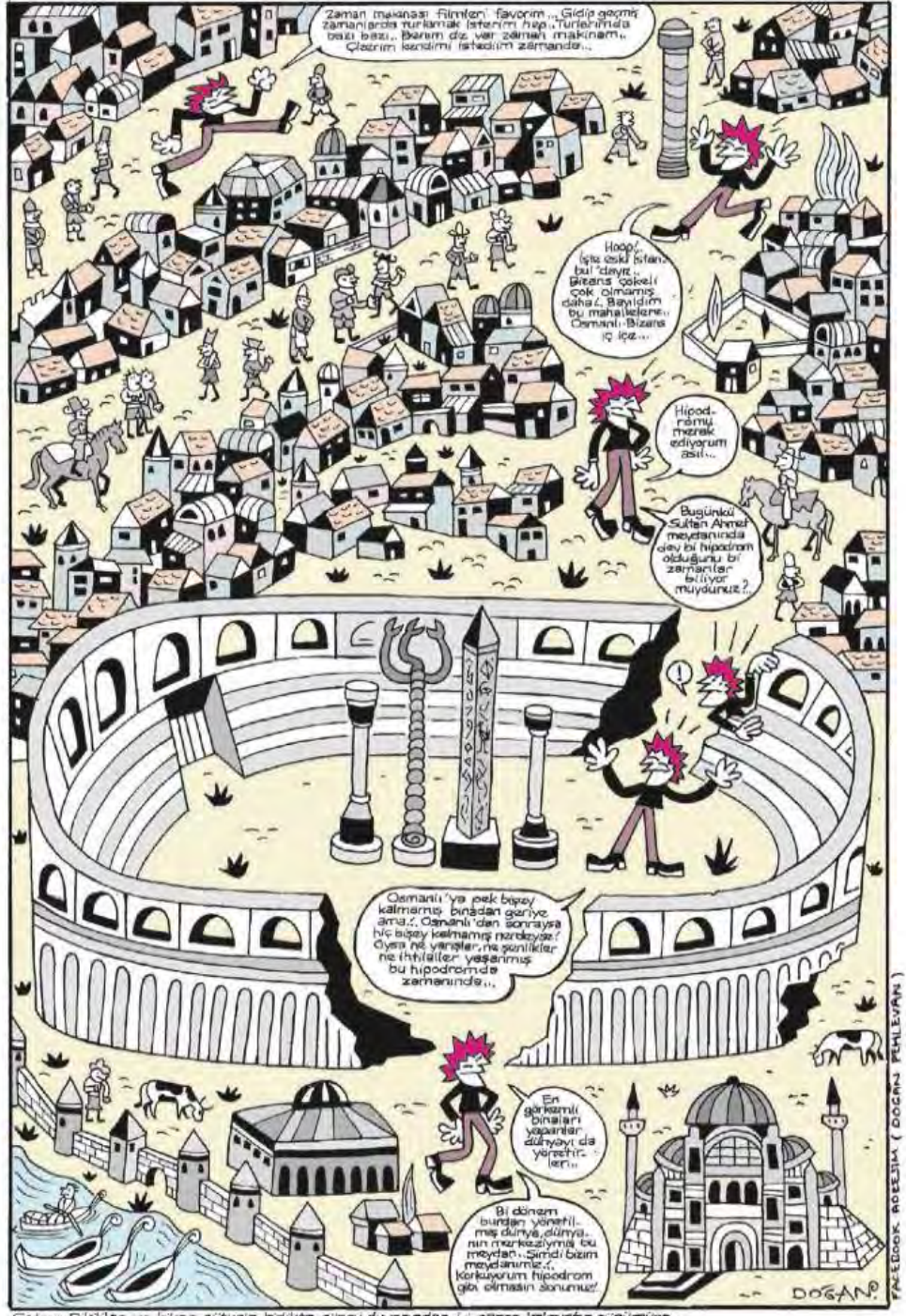
Carlos Latuff, Brezilya'nın en büyük ve karmaşası bol şehri Rio de Janeiro'da yaşıyor. Rio, zaman zaman polislin 'favela'lara (Brezilya varoşları) düzenlediği ani baskınlarla ünlüdür. Bu baskınlarda yaralananlar, hatta hayatını kaybedenler olur. Polisin sistematik şiddetine son derece alışık bir şehirden gelen Latuff'a İstanbul'la ilgili ilk tepisini sorduğumda cevabı: "İstanbul bir polis şehri" oldu. Her yerde çevik kuvvet ekiplerini gördüğünü söyleyen Latuff, "İstanbul, hatta sanırım Türkiye bir polis devleti. Çevik kuvvetin tankları andıran araçlarını gördüm. Türkiye'de 300'ün üzerinde düşünce suçlusu varmış. Türkiye'de yaşam sol görüşlü insanlar için zor olmalı. Türkiye solcular için zor bir ülke." sözleriyle anlatıyor İstanbul'a ve Türkiye'ye bakışını.

İstanbul'u nasıl bulduğunu, beğenip beğenmediğini sorduğumda ise, "İstanbul bir turist için çok güzel bir şehir, ama..." dedi ve ekledi: "Karaköy'de yürüyordum. Sahil kenarında bir çift oturuyordu. Polis geldi ve hiçbir gerekçe göstermeden gençleri aradı. Kimliklerini kontrol etti, inanmadım. Demokratik olduğunu iddia eden bir ülkede böyle şeylerin yaşanmaması gerektiğini düşündüğünü söyledi. Ve birden hin bir gülümsemeyle ekliyverdi:

"Benimle iyi geçinmeye bak sevgili dostum. Yoksa seni Türkiye'deki Müslüman arkadaşlarıma şikayet edeceğim. Ezgi bir 'kafir', kabusuna bakın diyeceğim."

"Türkiye kocaman bir F tipi cezaevi"

"Sözde demokrasi'den her zaman şikayet eden ve çalışmalarının büyük çoğunluğunda gerçek demokrasiye ulaşabilmenin yollarını aradığını belirten Latuff, Türkiye'deki F tipi cezaevlerini duyduğunda çok şaşırmıştı. "Ne yani, düşünce suçluları için özel cezaevleri nüz mi var?" diye sormuştu. İstanbul'a geldikten sonra, Türkiye ile ilgili görüşlerinin netleştiğini söyledi: "Bu kadar fazla polis ve düşünce suçlusuyla Türkiye, kocaman bir F tipi cezaevine benziyor."

Sakızca Dikilitaş ve birkaç sütunla birlikte güney duvarından bir parça kalmıştır günümüze...

"Bu Müslümanlar Erdoğan'ı nasıl oluyor da destekliyorlar?"

Carlos, Mavi Marmara'yı karşılamaya gittiğinde. "Kahrolsun İsrail!" sloganlarıyla caddeleri inleyen ve Müslüman hassasiyetleri ön plana çıkan bir toplulukla yürüdüğünü dile getiriyor. Carlos ve ben tanışana kadar Türkiye'de Arapça'nın yaygın olarak konuşulduğunu, Arap alfabesinin okullarda öğretildiğini, hor söze "Selamün Aleyküm" denilerek başlandığını sanıyordum. Hatta tüm kadınların başını örttüğünü zannediyordum. O yüzden benim başımın açık olduğunu görünce şaşırmıştı. Türkiye ile ilgili düşünceleri "ortalama bir Ortadoğu ülkesi" olduğu yönündeydi. Şimdi Mavi Marmara karşılamasından sonra. "Bu Müslümanlar Erdoğan'ı nasıl oluyor da destekliyorlar? İsrail'e diplomatik ilişkilerini tamamen kesmeyen, hala 'özür mü yolsa 'üzüntü' mü arzıması yapan bir başbakanı nasıl destekliyorlar inanmak çok güç..." diyor. Takip ettiği kadariyla

Cumartesi Anneleri'ni ziyaret eden Latuff'un deseni

MACERA NO: 1

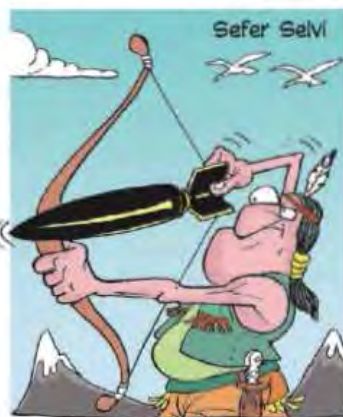
MACERA NO: 2

MACERA NO: 3

Haineul t ökkes

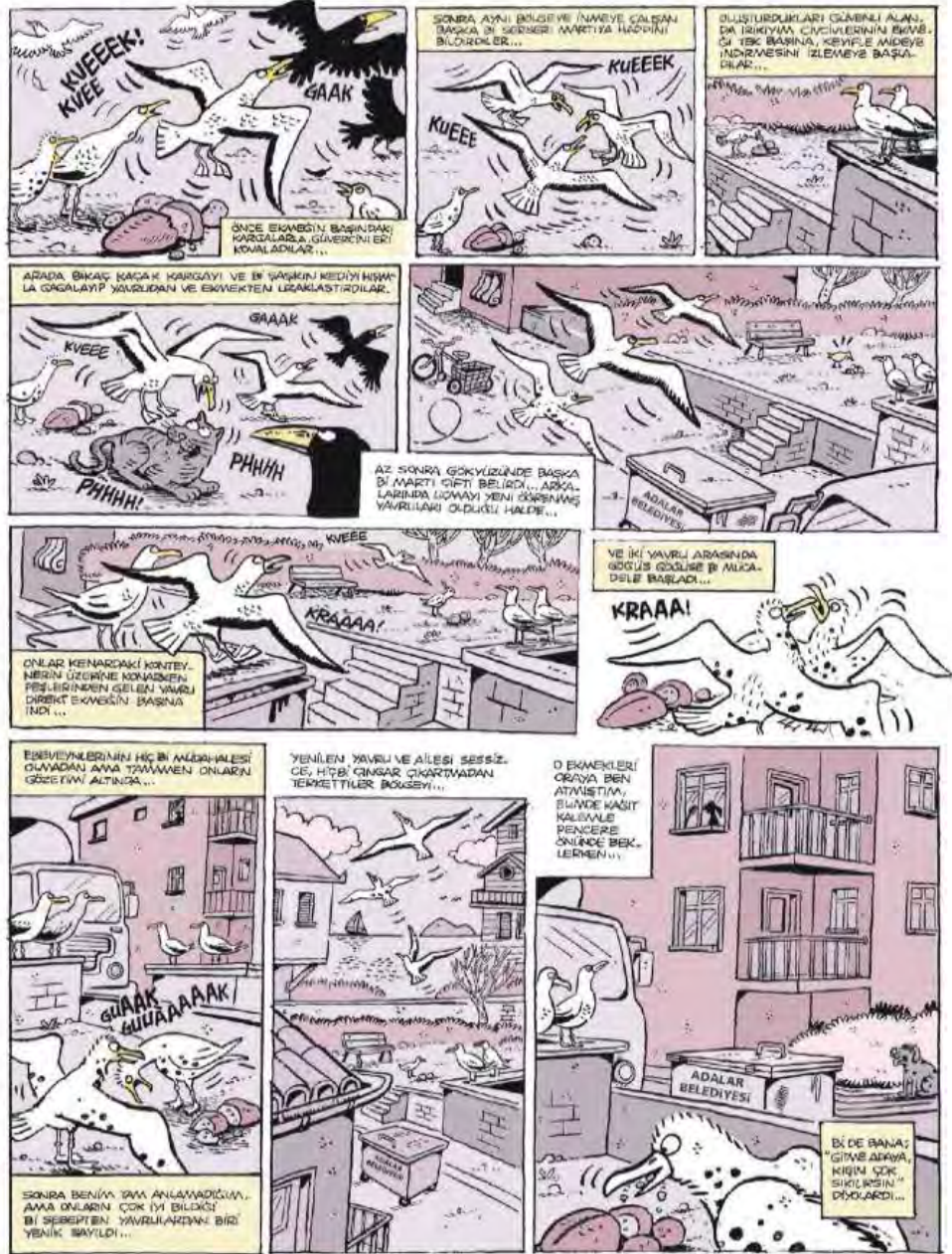

Çizerin Komik Olmayan Portresi

Parmaklar kalemi sıkıca kavramış
diğerleri beyaz kağıdın üzerinde tetikte
Sandalye ve masayla şekillenmiş gövde
boşluğa unutulmuş ayaklar
Boş kağıda kilitlenmiş gözler
tekdüze soluklanış..
çizerin hiç de komik olmayan portresi
işte bu savunmasız an'da
düşer kağıda mürekkebin ilk damlası
buluşur beyazla ince taramaucu
Çizdiği kendi, sildiği kendi!
Bir çizgi,
sonra bir çizgi daha,
her çizgi darbesi ki ahenkli
Kurudukça tarama ucundaki çini
dergilerde belirir yeni bir kahkaha izi.
Sonrası uyum için sessizlik;
Söz uçar, çizgi kalır!

Aslan Özdemir

SIKILAN

- Allo, Nurcall ben. Buyrun size nasi yardımcı olabilim diye aradım. Aelzin kızlık soyodu, doom taarınız gün ayıtlı olarak, cilt hane kütük, kan giribi, barnak izi? Sol kalçanızda Yozgat Yerköy fiziki haritasına benzeyen bir doğum lekesi var, onaylıyom mısınız?
- Aha düttüm de mi gösterime girdi o çağrı merkezinde...
- Sizin güvenliğinizi için bebeem. Dndan birlitiriyoruz bu kadan klisisal bilgiyi. Bizden bisi istiyomusun Sıkılhan Öftan. Kredi kartı, kol saatı, kontör kampanya tatil pollce felan...
- Uzatma Nurcall. Siz ne satma - ya çalışıyosunuz, neye aserdı gene sizin yamyamlar?
- Yok vallahı Sıkılhan Öftan, öylesine aradık, sesini duymak için. Hem zaten belki de bu son görüşmemiz. Biz seni üçüncü şahıslara devrettik... Özlüceksin bizi, çok arıyacaksın bu Nurcall'ı...
- Siz beni aramayında...

- Aramıycaz dedik ya sayın abone. Üçüncü şahıslara sattık senin bitgileri, mail adreslerini telefonlarını felan onlar patlatıcak artık. Veya onlar da başkasına satar, bilemem. Biz senden alacağımızı aldık, bir anlık zevk için bizim için. Sünü da söyliyiim, yolladığımız mesajlarla yeni yılını, doğum gününü felan kutlarken hiç zevk almıyoduk, orgazm taktidi yaptık hep...
- Ohooy... Hepten kayısı koparmış sizinkiler Nurcall ya. Bak hep söylüyorum. Hızla kaç ordan Nurcall. Bu yirticilerin naapıcağı belli olmaz, ertesi gün seni de devretmeye felan kalkışılar üçüncü şahıslara...
- Düzgün konuş lan yavşak. Evet, yavşak! Seni üçüncü şahıslara devrettiğimize göre kibar olmak zorunda da değiliz artık. Ne var ne saşırıyosun, acıydın ya gözünü, mal! Soluk renkte pire kukusu kadar harflerde, ekran at-

tından vizz diye kayıp uçan yazılarda hepsi yazıyo. Üstte porselen disilete sırttan kelleye bakıcağına, azıcık da o yazılara bakaydın geriçekanın evlodi. Herneyse de facto bi durum yanl. Dötündeki doğum lekeli bilgisi dahil, sattık senin kişisel seyteri. De facto nedir, bitmiyon tabi. Laf aramızda, azmedip o pirekukusu yazıları okusan bite böote bitmediğin laflarla dolu. Yanl her patika Yolarca ya çıkar, Mümkünlü ve İmkancık Kasabaları'nın yanında biyer orası, hihohaha... Nihaha. Ay yarılacam...
- Yarıltsanız hakkatın.
- Orda dur iste Sıkılhan Öftan. O kadar da kötü değiliz, yarılmayalım. Bak bu küre başka türtdönmez artıkin, birbirimize ihtiyacımız var. Ne tüm tüketiciler salak ne tüm satıcılar kötü kalpti, değil mi canım benim. Arada, gri tonlar küçük tadlar... Neyse uzatmıycam. Senin bende yerin ayırdrı Sıkılhan Öftan.
- Biliyorom orda özel bi listede felan kayıtlıyım ben, çağrı merkezi oleraktan aynı bir tutkunuz var bana karşı.
- Olm paranoya yapma tan. Sen

banacıyıp "Kac kurtul ordan Nurcall" fetan diyosun ya, arada ister istemez manevi bir bağ oluşuyo. Biz de sana ve birkaç tüketiciye karşı boş değiliz esasen...
- Ye tabi ban da biliyorum, telefondakilerin bir suçu yok, orda köte gibi, üç otuz paraya ve...
- Uzamasın, aynen öyle Sıkılhan, daha onikimilyonüçüzeltibin kişiyi arıycaz. Biz senin gibi bazı bir takım manevi bağlar geliştirdiğimiz müsterilerimizi bir VIP Listesine koyduk. Yalnızca siz özel müsterilerimiz için bir fırsat paketimiz var. Söyle ki: eğer isterseniz üçüncü şahıslara devrediceğimiz yere, kişisel bilgilerinizi size satabilicez, büyük fırsat dev imkan.
- Çok saftım tan, bi en için ne sandım ben de... Bu arada, niye kendi kişisel bilgileri para verip de satın alıyorum, o bilgiler zaten benim. O kadar mı saf görünüyayrum telefonum doğru, hatlardan mı bütün bunlar?
- Haa sen diyosun ki: acın üçüncü şahıslara paylaşma, anacığın tazecek kızkenki soyadından, en mahrem yerimdeki doğum lekisine kadar herkes bilsin öğren-

sin, bana koymaz, larc bir insanım, o senin biliceğin iş tabi. Herkesin yaşam tarzı kendine. Ayrıca ailenin alisveris ve tüketim eğilimleri, izlediğiniz filmler, internet alışkanlıklarınız, hatta ve hatta tüm bu konuşmaların ses bantları, üçüncü şahıslara satılabilecek o kadar çok veri depoluyoruz ki aklın yerinden oynar.
- Şantaj pakedi hea... Elinizi korkak alıstırmayın Nurcall. Gasp, darpa ve müessir fiil paketleri de hazırlayın.
- Abartmayalım Sıkılhan Öftan. Bilgilerini sana bedava vericek diiltiz herhalde. Kanaviçe işler gibi ilmek ilmek bir bir topluyoruz biz bunları. Kedi kumunu dört tira yerine üçdoksandokuzdan dan almak için kaç plastik indirim kartı alıyosun, kaç form dolduruyosun, bedava mı o kaatlar, plastikler? Kedi kumunu 0.01 lira ucuza alıp gövdeye indirirken iyi ama di mi beleşçi pzevenki Alo? Al bi de üstüne suratımıza telefon kapiyo kurnaz. Telefonu kapamakta kurtutabileceğini mi sanıyosun seni küçük aptaal... Apthtaal...

ATILLA ATALAY

the KEMKEEN

BOP
Böylece Ortadoğu Parçasıdır

ABŞ
Arabî Biraz Sarıllı

ATN
Alalım Tamarları Makineden

USŞ
Ucunu Sok Bakem

VCD
Vaktinde Ciddeden Değeriylidi

LPŞ
Len Patlamasın Götoş

LCD
Led Çıktı Daaldık

OGŞ
Ooh Geçti Serseri

N.Ö.
Marangoz'dan Önce

RATO
Nasıl Amerika'ya Tabl Olunur

TSK
Tamamı Sabıkalı Kuvvetler

ADSL
Altıdaki Balçınır Şifresi Lazım

ÖSR
Nasılın Bakalım Ringo

İLM
Sanase Laubalı Maymun

KKTC
Kımsesi Kalmamış Türk Cemaati

SSS
Soruları Bakıkaida Satıyorlar

FTT
Pul Temin Tükani

ÜTY
Özetle Terbiyesizce Vargl

MSB
Mesal Saatinde Nööröyünüz

PVC
Plastik Var Özünde

AKM
Arkadaşlara Kavuşma Meydanı

UFD
Uzeyli Filan Olabilir

ABD
Allahın Belası Davlet

AKP
Acayip Kalkındı Partili

CNP
Cümlelen Halt Partisi

International copyright law allows for the creation of a "public domain" of information.

10

gociklan ol-

Medvetter for Göttingen! : Lari meden odon got isin mi.
Lahuri : Osm anlagi...
Siney : Sineyem nusi kowebirini la n. tutari ol
demester ni odona.
Bazir : An kulus.
Sude Mada : Anodon was haz, Cenkl'en Endermege yen
isim buldimga ..
Igdi Orlam : And sem et ereni.
Morlog : Murser Ingil! zce bgyemeye goli smardcir..
Adat : Sapik olgun ki si.
Soati Bonda : Kam bilar kag opat nik olko pmasu.
Dorogor : Yopisk kizier. (gözlük)
Hanyar : Köpökdölge yemirisi alsagerik, yokiso niye
Faylasan kowik.
Zaman Dilani : Sür dilini doha ni fikirdi beye..
Girin Baba : Yekin edenim ki kagandisok duwa san
Gombe : Eferime bonos.

Zübürdüm : Arre direktiflere uyuma hal.
 Kurum : Başlıkli Kız : Başlık ne ion? İtfayeci filan m.
 bu kizooz.
 Asansör : Dörtüç İngiliz asiz/zadesi.
 Sirisildom : Isak bile demeden, gık dahi silek
 demeyen tek yola
 Mandat : Ramayla ilgili bisey ama edyo banki.
 Arret : Altın yoncu.
 Rabot Reism : TonKoyukos, emeyeti şleyeyishik-telen
 roboe galiba komsem.
 Vediveren : Ramuk Pressen kuyubede ki yakobi.
 Freutisen Hehkim : Hastadan hallice.
 Rartin : Vlodimir Putin gunluk şleri.
 Çayk Hehmenji : Hastaligina itirazeyi ogomolando
 nasio kış, geseven gıziyet kesep dık-kondomna gırp.
 koyunlar hegnimokhorartli so kuyut moyo basla or.
 Belde : U berul yorak.
 Heyer : Koba sabo Hirret kodin.

LEHCE-TUL
HAKAYIK

ÖĞRETEN ADAM ve OĞLU Kaan Ertem

ERDENER ABi

AKSARAY PAŞAOĞLU

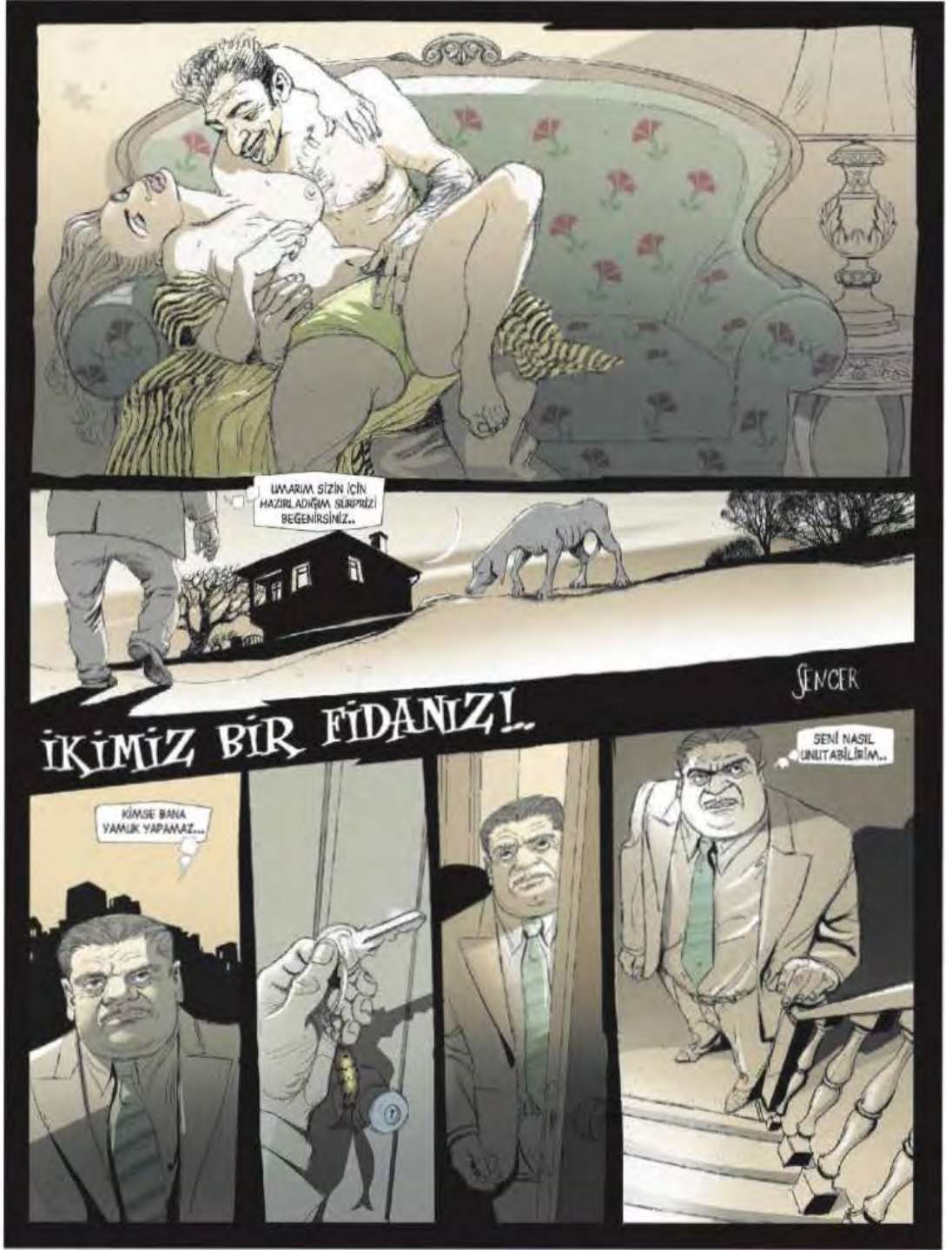
ALMAN USULU BİZİ BOZAR

Haber aynen şöyle: Almanya'nın Kuzey Ren Vestfalya eyaletinde, Sosyal Demokrat Parti ve Yeşiller, eyalet meclisine bir yasa tasarısı sunuyorklar. Amac, çocuk güvencesini güvence altına almak. Çevre Bakanı Johannes Remel "Çocuk güvencesi yaşam seviyesinin sonucudur." diyor. Size olacağını söyleyeyim. Şimdi bizde de bazı zirzoplar çıkacak. "Türkiye'de de çocuk güvencesi güvence altına alınsın." diyecek. Bunu duyan bir sürü özgün üniversiteli yetek ortolığı dökülecek dediği tasi yumurtaya bulayacak. Yumurtayla demokrasi gelseydi en demokratik yerler futbol antrenman sahaları olurdu. Brezilyalı futbolcuların doğum günü kutlamalarını hatırlasana.

AFİYET OLSUN BEN ALMAYAYIM
Ünlü beslenme uzmanı Prof.Dr. Michael Klantez açıklaması. (Soydına bakılırsa o da Alman.) Neyi açıklamış? Sağlıklı yaşamak için her sabah altı yumurta akı yiyormuş. Demek ki bu Almanlar atışık. Her sabah altı yumurta yiyen bir insan elbette pes eder. Elbette "Çocuk güvencesi güvence altına alınsın" der.

BENÇLERİN YERLERDE SÜRÜKLENDİĞİ KOCA BİR YALANI

Bir takım bozguncu yazarlara bakarsak gençler bu ülkede sürekli olarak illip kakılıyorlar, dövülüyorlar, yerlerde sürükleniyorlar. Lafa gelince öyle de gerçek öyle mi? Gelin bir bakalım. Gençlerle ilgili, hafızamızda iz bırakan en taze olay çok yakınlerde yaşandı. Yine ebaritli ifadeler hava ucustu, yok bir genç kız yerlerde sürüklendi, yok güddete maruz kaldı vs. vs. Peki olayın perde arkasını araştırdınız mı? Ben araştırdım. Evet, polis bir şikayette bulunmuş. Ama, şikayet geri alınacaktır. Çünkü gerçekte sürükleme mülrikleme yalen, Polisin haberi bile yok. Genç kız kendi rızasıyla gitmiş. Merhum Sakıp Sabancı'nın torunu Melisa Tapan'dan söz ediyorum. Erkek arkadaşı Berk Memik tarafından sürüklenerek kaçırıldığı iddia edildi. Yok böyle birşey. Bu koca bir yalan. Genç kız, yâni Melisa Tapan, kendi ağzıyla "Ben kendim gittim oraya" dedi. Hale bir flake vurulaydı genç kize, saçının bir teline zarar geleydi. Yer yerinden oynadı. Alimallah layan bayrağını kapar ilk ben fırtardım aokağa, önüme çıkana verirdim bayrak sopasını.

BEN BİR DENİSOVAN'IM, KENDİ BAYRAĞIMI İSTİYORUM

Denisoovan deyince, siz şimdi bunukuru sovan gibi birşey zannedersiniz. Anlatayım. Bakınız, Sibirya'daki Altay Dağları'nda, Denisoova Mağarası'nda 30 bin yıllık buluntulara rastlandı. Almanya'nın Max Planck Enstitüsü'nden Dr. Richard Green'in açıklaması hayli sarışın. Dr. Green'e göre mağarada farklı bir insan türüne rastlandı. İşte bu türe "Denisoovan" deniyor. İnsanlık bünyesi beni sürekli reddettiğine göre acaba ben Denisoovan mıyım diye düşünüyordum ki karşına daha yeni bir buluş dikildi. Hırvatistan ve Slovenya'daki bazı mağaralarda rastlanan, hem karada, hem suya yaşayan ve "İnsan Balığı" diye adlandırılan bir çeşit amfibi sevmender. O saniye her şeyi anladım. Simdi hancere mi yirtarcasına haykırıyorum. Evet, ben bir İnsan Balığı'yım. Var mı diyeceğiniz? Hayatımın yarısından fazlası denizlerde, Ege'de, Akdeniz'de, Malydivter'de geçiyor. Benim

velanım, suların karalarıyla birleştiği yerde oturduğum iki parmak önünde beyaz köpükten dantel seritler. Simdi ne mi istiyorum? Ben, Türkiye'nin bütün kıyılarındaki o incecik kıvrım kıvrım ak kordonu, önce bir yumak gibi sarmak, sonra ondan kendime yumurtacık ve ıslak bir bayrak dokumak istiyorum. Tek kişilik vatanımın sembotü, üzerinde tek kadeh al şarap resmi bulunan koca bir bayrak. Kendime bir de dil istiyorum. Ama peltak bir dil, Al şarabın etkisiyle tatlı tatlı dolanan bir kişilik kendi kendine konusulan tek bir dil. Cakravyat.

SOYGUNCU DEĞİL CANKURTARAN

Cep telefonu hayat kurtarıyor. Bilmiyorum yeni haberi duyduunuz mu? Eklenecek bir aparat sayesinde artık cep telefonuyla tehlikeler yapılabilir, doktorlar cep telefonuyla hastalarına teahle koyabilirler. Simdi siz, vakitli GSM operatörlerini adım bası baz istasyonu kurarak insanların sağlığıyla oynamakla itham eden yontma taş devri aydınlarının buna ne diyeceğini morak adiyorsunuz. Ben on-

lardan önce söyleyeyim. söyle diyeceler: "3 G'li cep telefonları beynimize bir mikro dalga fırın kadar elektromanyetik dalga yolladığı için cep telefonuyla en çok beyin tahrifatı teşh'is edilecekt." Ben de onlara hemen şu cevabı vereceğim: Yetmiş yıldır cep telefonu bir bayrak dalga fırın icad edilmiş. Bunda ne mi var? Tarnı namı cevabı yapılmıyormu Sizin beyinleriniz o zaman da haraptı. Demek ki neymis? Suc cep telefonunda değilmiş. Yetmiş yıldır kabusuna son veren soyun Kenan Evren'i sağışıya anıyorm.

ŞARABI AZALTTIM. BİR YERİNE İKİ KADEH İÇİYORUM

Son zamanlarda Çırağan Kempin'din o harika keklerine çok lana dadandım. Her gün iki lana götürüyorum. hangi mi kekler? "Sultanın Altın Kek'i". Hazırlanması tam 72 saat sürüyor. çok ince altın yapraklarla kaplanıyor. Tanesi bin dolar. Ayda 60 bin dolar. Haftanın üç günü üç ayrı salona spora gidiyorum. Espresso 1855 dolar, ben on-

2300 dolar. Onun da toplamı 6 bin dolar. gelelelim keki bırakmadığım için bir gram veremiyorum. Ama üzülmiyorum. Çünkü sarabı azaltmış oldum. Üstelik her bir kadeh yerine iki kadeh içerek. Eşim İse, sürekli kek yiyerek kendimi coğalttığımı, o nedenle günlük sarap istihkakımın, artan kütleme oranla azalmış görüldüğünü eoyluyor. Bu da bir başka bakış açısı. Spor masrafını kek masrafindan düşersek sarabı azaltmak bana ayda 54 bin dolara mül oluyor. İkiye katlanan sarap masrafını saymıyorum. Moralim bozuluyor.

İSRAİL'DEN ÖZÜR DİLEYELİM

Acık denizlerde talihiz bir kazaya uğrayan "Mavi Marmara"yı tabu hâline getiren "İçimizdeki Filitelliller" in çok istediği, ama, aslında imkânsızolan şey nedir? "İsraille papaz olmak." peki neden imkânsızdır? El cevabı: İsrail'le papaz olunmaz haham olunur. Tercümesi: İsrail'le güzel ilişkilerimiz bozmak isteyenler imkânsız bir işe kalkışıyorlar. Hem haydi ben de papaz olursam ne olur? Ben de papaz olursam ne olur?

DEMAĞOJİNİN SULTANLARI

Birilerinden hep şu lafları duyuyoruz. Efendim, polis kötü muamelede bulunuyor, polis vuruyor, polis dövüyor. Simdi ben, o birilerine şunu soruyorum: Peki birader, bir göz doktoruna görünmeyi hiç düşündünüz mü? Çünkü dayak tablosuna baktığınızda dayak yiyenin kim olduğunu görmekte büyük problem yaşıyorsunuz. En son bir okulda, İzmir AÖğ-10 Ünsel Polis Koleji'nde yaşananları hepimiz gördük. Orada dayak yiyen kimdi? Susmayın. neden susuyorsunuz? Dayağı polle yiyordu. Efendim? Dayağı alan mı dediniz? Orası beni ilgilendirmiyor. Ben de ma dayacı yiyenden yonayım. Karakterim bu. Dayak alanı da buyrun siz savunun.

ŞİMDİ BANA KAYBOLAN YILLARIM FALAN DEĞİL

Şimdiki efendim, yaşımlı ellibes küsur diyerek bu yazıma böyle bir giriş yapsam, sevgili okurlarım beni hatırlayacaklardır ve onlar der ki afedersiniz "ulan sallama ERCÜMENT bey, 15 senedir piyasada yoksun ve halihazırda sen o zaman da 55 küsur yaşıydın simdi yaşı kaç olmalı varın siz hesaplayın.." Doğrudur, benim ifade ettiğim bu ifade bir cesit slogan haline gelmiş olduğu için dolaydır ki, ben aradan kaç sene geçerse geçsin yaşımlı 55 küsur dememde zannedirsem bir beis yoktur efendim...

Herneyse, yazıma bu latife ile hoşca bir keyifli başladıktan sonra, bana dediklerine göre duydum ki bu melanet Leman mecmuası 1000'nci sayısını idrak ediyor. Gelmiş çocuklar bana dediler ki, "ERCÜMENT abi, sen bu mecmuada tee Limon mecmuasından beri emeklerin oldu, biz diyetim yüzlerce saheser yazı, efandime söyleyeyim şiirlerinle hep müstesna bir yerin oldu. 1000'nci sayı şerefine biza konuk yazar olarak bir yazı istesek rica edelim" dediklerinde ben de dedim. "ulan keratatar, sizi sevmem fikir olarak da ayırdığımız ve o dönemlerde ben bu mecmuada tek basıma aslanlar gibi milliyetli manevi ve değerlerimize gelenek ve göreneklerimizimize sahip çıkmayı hep en ön safta bayrağı almış ve bunu bir borç bilmişim ve herkesi de kıc üstü oturtmusumdur gerek fikirlerimle gerek de neden olmasın ki" diye cevap verdim. Konuk yazar mı olur yoksa koduk yazar olup da kodum mu oturtmak seklinde mi olur bilmem artık.

Sevgili okurlarım, ben bunca zaman müddetince mücadele aziminden ve sevkile, sabırla mücadele etmeye devam ettim. Hristiyan falanjisk ve siyonist ila bütün solcu ve mihrak seklinde olan karanlık ergenekon sekline bürünmüş olan bütün mihrakların karşısına dindik oldum. Kim ki bana bir zamantar, yalaka ve yağcı diyen afedersiniz bütün zırtapozlar, o zamanki şahane liberal sağcı basbakanlarımızın yanında olmayıp da ya ne yapacaktım?: Peeeh! İşte şimdiki nefis bir basbakanımız var ve Rabbime şükür hepsini tek basına yetiyor ve daha da dalgalılar gelecek ve argenekon denilen ona ve ben de hiç şüphesiz inanyorum. Bu ergenekon nedir, size biraz söyleyeyim, bilgilen-direyim. Ben diyeyim yesil putlu bir çatal dilili mahluk tarafından ve bu güzide milletimizin nüfuzlarına eden kor-

kunc bir münafiktir daha da ne olsun, ben bile yazarken bunun ortından korktum. Çok şükür ki ben ve daha bir çok benim yanımdaki Emre arkadaş olsun, Engin ya da ne bileyim Müntazer arkadaşım

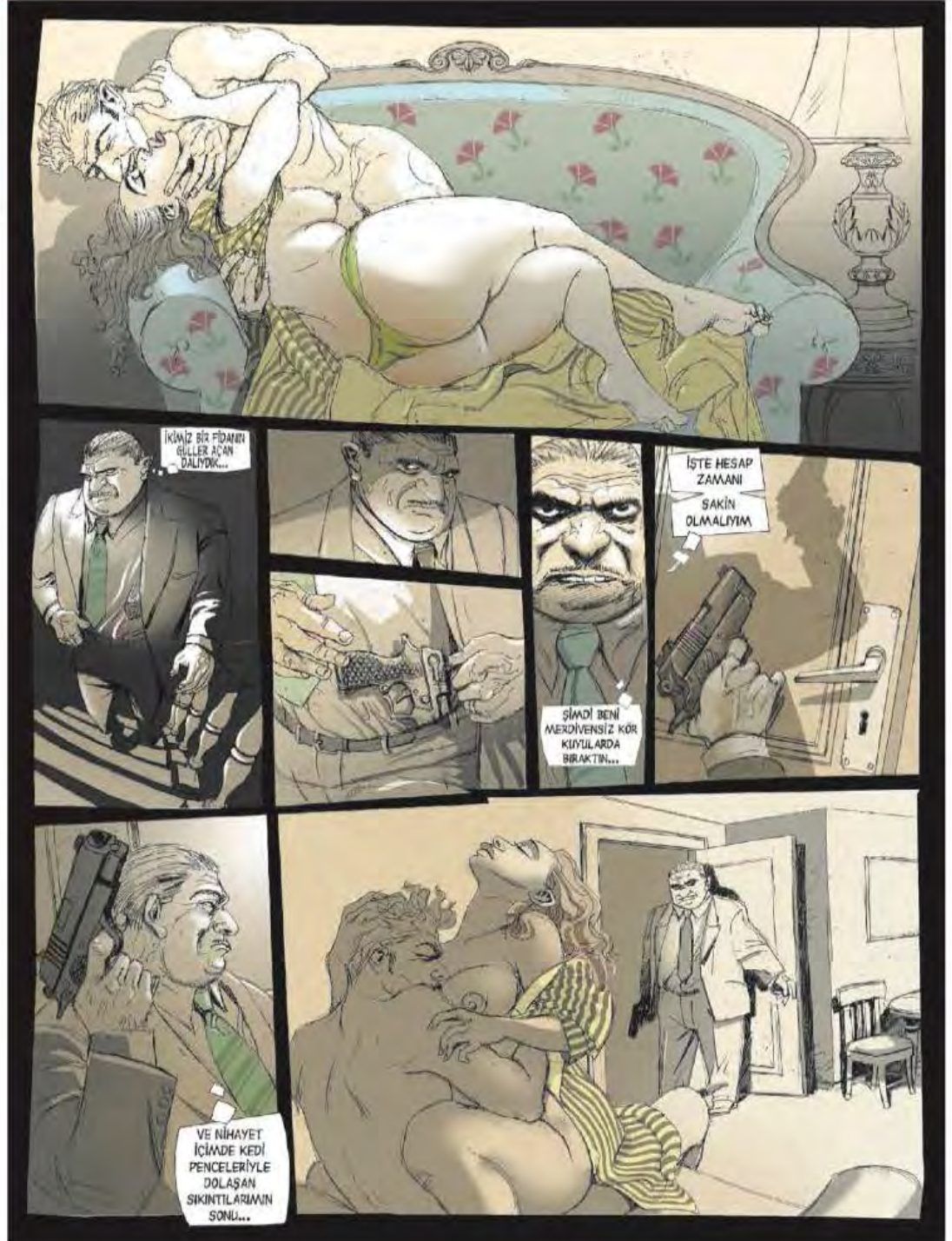
olsun büyük bir karartılıkla ne derlerse desinler ben o yanda diyenlerin ağızlarını yırtmaya bile tevessül etmeden basbakanımız efendi haşmatlimize bir haber ucurarak silivri'de soluğu alıyordur mı almıyorlar mı bakalım... İşte bunu da böyle ifade ettikten sonra son bir mesele de bugünlerde biraz rahatsızım. Afedersiniz ayakta durmama belim biraz tutuldu ya ben sayın kahraman sağlık bakanımızdan bana bir hastaneye yatmak ya da emar olabilir ultre-sonda baktırarak her türlü ihtimamı esirgemedim inanyorum, bekliyorum. Neden dersiniz, bence de gayet yakışıklıdır, çevre ya da tarım bakanımızı üzmeden yormadan dedim ki durun ben yaparım. Gerekirse Altınlı tarihi esermiş de yok bitmemne, ulan köylü valandasızın sulama seklinde tarımından daha mı önemli?.. İsmi bile söyleyemediğim bir tarihi eserin bu topraklarda olsa ne olur olmasa bunun ismi ne.. İşte

ne güzel oldu, ben de gittim üstünü kumla kapattım, hem de Amerikalılar'ın cat and dog yöntemi

dediği sekilde tek başıma aslanlar gibi daha da olsa sayın basbakanımızın ellerinden öperim.

Konuk yazar olarak yazıma bir de siirte bitiriyim.

Bize yandaş diyenlere de selam olmasın
Yeterki bu memlekettten sokuyla ergenekonla dolmasın
Darbeci zihniyete bir de ulusalcı denilen birileyi unut
ERCÜMENT derki bunlara van minüt van minüt
Nefis basbakanımızın da izniyle...

ERTUĞRUL ÖZKÖK

BANYO BÖCEĞİ

Sabah uyandığımda kendimi dev bir "Tavşan kadesi" donmuş buldum.

Kendimi yokladım.
Kuyruğumu tuttum, öyle hiç tavşan havası yoktu.
Sırtımda derin bir yara vardı.

Acıtıyordu, ama umurumda değildi.

Kendi kendime dedim ki, "Oğlum sen nesin?"

İçimdeki ses cevap verdi: "Hamam böceği."

Kuyruğumu tekrar tuttum, hamam böceğinin kuyruğuılmazdı.

Pek nesin?

"Banyo böceği."

Ben banyo kusağının çocuğuyum.

Hamam böceği olamam.

Arkadaşlar bu sabah kötü uyandım.

Sol tarafımdan kalktım.

Üzerime gelmeyin, kötüyüm..

Feci kara mizah modundayım.

Kapkara...

Mesela Reiser'in o olağanüstü olayını hatırlıyorum.

Evin kapısında "Chien mechant" yazıyor.

"Dikkat kötü köpek..."

Adamın iki ayağı kesik.

Fukara olduğu için tekerlekli sandalyesi bile yok; ilkel bir tonet üzerine oturmuş evine geliyor.

Kapıdaki "Kötü köpek" ne yapıyor?

Ağzında iki terlik, yüzünde sevecen bir ifade. Onu karşılıyor.

Ne sevecen ya basbayağı hergele... Kötü mü kötü, alay ediyor, "Tiye" alıyor.

Kötüüüüü...

Ayakları değil, bacakları bile olmayan adama terlik tutmak da ne oluyor yaaa?

"Leman" mı?

Al birini vur ötekine.

Biri kötü, öteki ötekinden de beter...

Al birini carp ötekine.

Tencere yuvarlanmış, Leman'ını bulmuş...

Başka ne diyeyim arkadaş..

Hamam böceğine dönüşmüş hüale uyandığım her sabah "Lezzan" diye uyanıyorum.

Pardon "Leman" diyecektim.

Dün gece "Muhteşel Yüzyıl" seyrettim, akşamdan kalmayım...

Pardon, "Muhteşem" olacak...

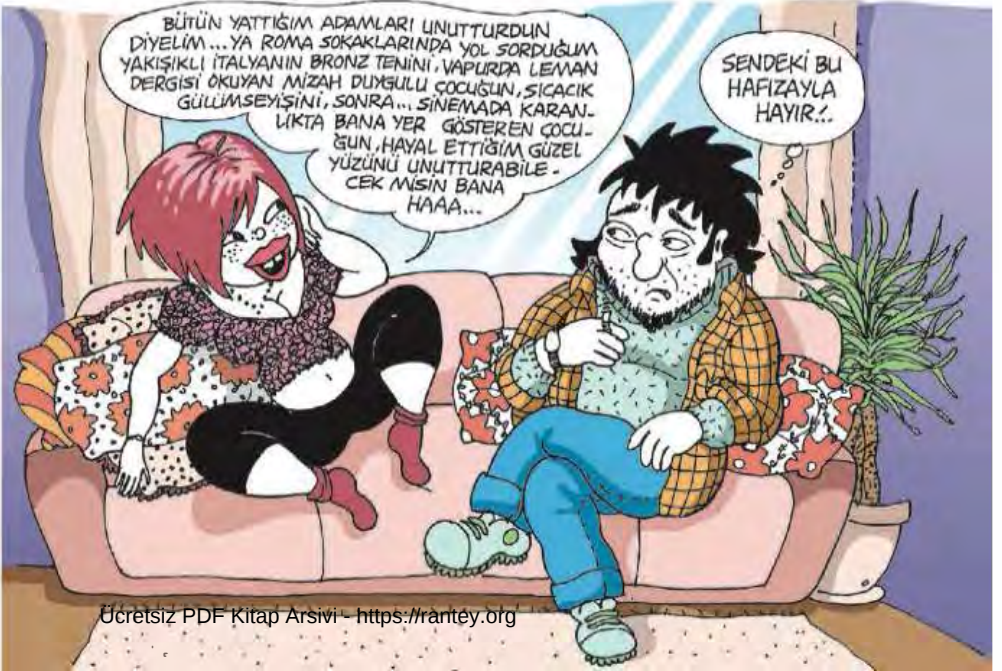
"Leman" daha nice yıllar diliyorum.

Pardon, "Leman" demek istemistim...

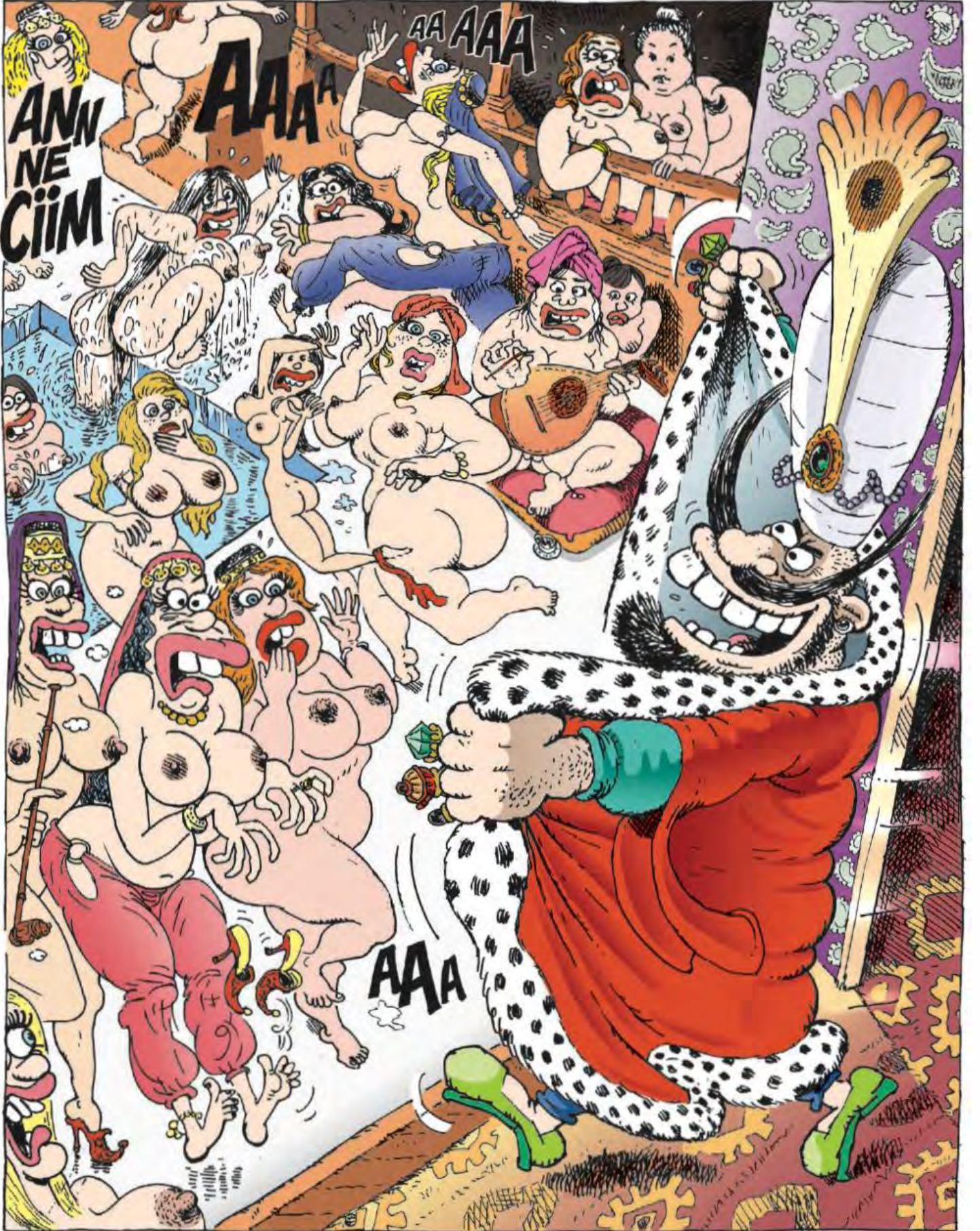

KÖTÜ KIZ

RAMİZE ERER

GATANA

TUNCAY AKGÜN

KEMAL ARATAN

1000. SAYI LEMAN BEZGIN BEKİR

VAY BE!
RÜZGAR
GİBİ
GEÇTİ
...